

Sevgili Okuyucular

Sıcak ve gevşetici Temmuz ayı'nın hemen herkes için avarelik zamanı olduğunu biliyoruz. Uzun bir süre, çevrenin, icapların getirdiği gerginliğin etkisinde kalan makinamızın revizyona ihtiyaç duymaması da mümkün değildir. O makina ki bizim taşıtımız olarak, uzun ya da kısa sürede, göreceği vazifenin gereklerine uygun durumda tutulmalıdır. Kuşkusuz bu sözüm kendini makinasıyla birleşmiş olarak görenler için değil. Makina insan ile insan makinası arasındaki ayırım önemli husustur. İnsanlar, çoğu kez, makinalarını öz-kendi'lerinden (Zât'larından) hiç ayırt edemezler ve ondaki macerayı öz-kendi'lerinin macerası sanırlar. Buna GAFLET yani «uyumak» denmiştir. Böylece insan, makinasını asıl sanarak «makinainsan» olmuştur. Cahildirler kendilerini de bilemezler.

Bedeni terbiye eden ruhdur. Madde'nin gelişimi ruhun testiriyle olur. Bedene ait olanın, hakkın niteliklerini bilerek, nefsi terbiye etmek için akıllı insan için hiç durmadan çalışmak gerekir.

«İş budur, bundan başkası hiçdir!»
Ruhçuluk bir bilgi akışıdır.

Ruhçuluk öyle usta bir sürücüdür ki yolcularını evlerine bilgi yolundan götürür, hiç şaşırmadan.

«Ruhların Dünya'sı» isimli dört hafta süren konuşmamıza bilerek katılan dinleyicilerimize teşekkür ederiz. Habercinin işi yalnız haber vermektir. Bildiklerimizin ışığında bilinecek olanları yeniden gözden geçirmeniz, düzeltmeniz gerekebilir. Bunda da esirgelediğimiz bir emek yoktur. Her zaman daha ilerde... Ayak izlerini bırakıp gidenlerin güçlü ruhları daima yardımda ve hacet kapısı hep açık.

Selam ve sevgiler.

Ergün ARIKDAL

REALITE

ERGÜN ARIKDAL

Vicdanla makul vicdanın karşılaştırılması makul vicdanlı davranabilmek için ne türlü ölçülerden yararlanabiliriz?

«Makul Vicdan»

Makul vicdan, rasyonalize edilmiş, aklıleştirilmiş, makul hale getirilmiş, akıl ile vicdanın sarmal bir şekilde bir arada bulunduğu bir sistem (sırf vicdan veya sırf akıl değil, her ikisinden meydana gelmiş) üçüncü bir tiptir.

İşte, şuuraltımızda «işe yarayan» olarak kabul ettiğimiz ve bizi sıkan, zaman zaman kompleksler halinde, hatta daha ileri seviyede fizik planda somatik, yani beden üzerinde bir takım döküntüler, arazlar halinde ortaya çıkan kompleksleri de biz makul vicdan mekanizmasıyla yani vicdanımızı ve aklımızı bir arada kullanmak suretiyle pekâlâ iyi edebilir, düzeltebiliriz. Çünkü, bu tip somatik rahatsızlıklarda ve komplekslerde, asıl sebep, vicdanın kabul etmediği bir davranışı, aklın kabul etmesidir. Çünkü insanın çıkarıcı yönü olan ego sistemi bu olayı faydalı bulduğu için vicdani olmasa bile kabul etmiştir. Ve diyelim ki, bu davranış o kişi için, haksızlığa ve adaletsizliğe sebep olmuş olsun. Şimdi bu öyle bir davranıştır ki, o kişinin vicdanı bir taraftan «senin bu yaptığın doğru değil» derken, aklı da «hayır» der, «bu oyunun kuralı böyledir, senin bunu yapman gerekir. Vicdanın her ne kadar burada «yapma» diyorsa da oyunun kuralı gereği, şefkati, merhameti, aci-

mayı, insafı bırakarak kuralları yerine getirecek ve diğerinin tepesine vuracaktır. İşte böyle bir durumda, örnek olarak alınan kişi, akli davranışlarının yönettiği birikmeler sonucu kaçınılmaz olarak, bu tarzdaki bir iç çatışmasının sonucu olarak hastalanacaktır. Örneğin; günün birinde birdenbire ortaya çıkan ülser böyle oluşur. Çıkarıcı egonun analizleri, vicdanın analizleriyle karşılaşa karşılaşa, çarpışa çarpışa (Nerede çarpışıyor? Bünyede) sonunda hastalık oluşur.

Siz o vicdana isterseniz ahlaki duygu deyin, isterseniz dini veyahutta mistik duygu deyin. Rasyonel olmayan akıl ve aklın çıkarıcılığına bağlı olmayan hakikaten adilâne şekilde hareket etmek isteyen vicdanın bir varsayımı, kuramı ile, aklın, çıkarıcı kendisine göre kuramı varsayımı sürekli çarpışarak, bu olayları üreten kişiyi hasta edebilir. Zaten bu ikilem insan hayatında da böyledir. Birinde nefsanî veya egoistçe arzularımız, diğer tarafta vicdani, diğerkâmca arzularımız vardır ve bunlar sürekli çarpışma halindedir. Umumiyetle vicdan hep mağlup olur. Bazen arada bir puan aldığı da olur ama genelde hep yeniktir.

İşte bu savaş meydanı da beden, akıl, şuurumuz ve şuuraltımızdır. Bu çarpışmanın kişiye muhakkak bir et-

kisi olacaktır ve belli bir süre sonra vücutta birtakım arazlar ortaya çıkacaktır. Çünkü, her insanın içinde, bilsin ya da bilmesin HAK'tan ve doğrudan yana olan bir taraf vardır ki, bu da onun vicdanıdır. İnsanın çıkarları uğruna, vicdanını dinlememesi sonucunda, stresler, hastalıklar ve depresyonlar kaçınılmaz olarak hastalık üretecektir. İlaçlarla tedavi ancak belirli bir müddet etki eder, çünkü ilaç tedavisinde kökene inilmemiştir. Çarpışma ikinci defa ortaya çıkar ve hastalık tekrarlanır.

Buradaki sebep, kozalite ve sebep sonuç yasasının işlemesidir. Ülserde mide ekşimelerinin % 95 inin sebebi psişiktir. O kimsenin psişesini, aklını, şuuraltını düzeltin, midesinde hiçbir şeyi kalmaz. Bu tip hastalıklar 20. YY'nın hastalıklarıdır. Eski devirlerde, bu tip hastalıklar görülmezdi, çünkü onların kompleks haline getirecek meseleleri yoktu. Ama tekâmül süreçleri hızlı mı gidiyordu? Zannetmiyorum. İnsanlık şimdi çok daha fazla, hızlı bir tekâmül süresi içindedir. Çünkü bu devrede herkes bir an evvel hedefe ulaşmaya çalışmaktadır. Bu yüzden, herşey daha hızlı, zor ve yıpratıcı olmaktadır. Tabii ki bunun da riskleri olacak, bir takım bedeni rahatsızlıklar da, yani kontrol acizinden doğan rahatsızlıklar da ardi ardına gelecektir. Örneğin kanser hastalığının nedeni de materyalist tıbbın hiç üzerine varmadığı sebeplerle oluşur. Yani kanser somatik, bedensel, maddesel bir araz, bir hastalık asla değildir. Tamamen psişik bir arazdır, çünkü kanserin menşesine inildikçe hastalık somatik olmaktan çıkıyor ve bulanık bir hal alıyor. Ve akli başında tıp otoriteleri kanserin maddesel bir araz olmadığını çok iyi biliyorlar. Fakat bağınaz tıp otoritelerine bunu anlatmak çok zordur. Son yıllarda Amerika'da tedavi anlayışı giderek değişmektedir. Sanıyorum ki 2000 yılı

na kadar tüm tedavi sistemi değişecek, yenilenecektir. Yani önce psişik tedavi yapılacak sonra da fiziki kısım tedavi edilecek.

Vicdan ve makul vicdanın karşılaştırılmasında, bu iki unsuru karşılaştıramayız, çünkü bunlar iki ayrı kutup, iki ayrı sektör değildir. İnsan zaten makul vicdan içerisinde yaşıyor. Sırf vicdanla yaşamamıza imkân yoktur. O zaman yaşayabileceğimizi hiç zannetmiyorum. Herşeyi tamamen vicdan ölçüsüne vurmaya çalıştığımız zaman biz yaşayamayız. Çünkü aslında kurmuş olduğumuz uygarlık, başından bu zamana kadar istismar ve sömürü düzenine dayanır. Yani varlıklar birbirlerinin sırtından geçinir ve bu yaşam tarzı da kaçınılmazdır. Hayvan bize yumurta verecektir, et verecektir. Ağaç meyva verecektir, bitki sebze verecektir, deniz balık verecektir, toprak maden verecektir. Bitki hayvana, hayvan bitkiye muhtaçtır. Onu yemeden bitkiye yara-yacak olan gübre teşekkül etmiyor. O gübre yine o bitkiye lazım. Sömürü düzeni, devr-i daim düzeni muhakkak vardır. Bu durumda bizim tamamıyla vicdanî hareket etmemiz imkânsızdır. Aksi takdirde yaşamamız çok güçleşir, hiçbir şey yapamaz hale geliriz. Çünkü herşeyde vicdanî bir ölçüye gidersek, en azından beslenmemiz aksamaya başlar. Dostluklarımız aksamaya başlayacaktır. Eğer satıcıysanız, beliniz, iş sahibi iseniz onlar da aksamaya başlayacaktır. Eğer satıcıysanız, belli bir meşru kârla malınızı satıyorsanız ve her gelip boynunu bükten adama eksik fiatla indirimli mal verirseniz iflas edersiniz. İflas ettiğiniz zaman başta sizin ailenizin nafakası gider. Ve ailenizin bağlı olduğu bir çok planın nafakası eksilir. Demek ki her ağılayana bir şey vermede belli bir ölçünün dışına çıktığınız zaman öbür tarafta bir yığın organizasyon bozuluyor. O halde bir yerde, bu işi makul sevi-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

yede tutmak zorundayız. Burada bize yardımcı olacak en büyük şey kendi felsefi inancımızdır, ahlâk kabûlümüzdür. İnsanlıktan anladığımız düşüncedir, kısaca ahlâk sistemimizdir. Yani davranışlarımızı hangi ölçülere, hangi kıstaslara göre ayarlayabiliyorsak o bizim için makul olandır. Ve vicdanımızın sezgisi ile, sesi ile bize gelen her türlü ihtarı, bilgiyi, icbarı, itmeyi, taltifi veya tekdiri ayıplamayı, suçlamayı veya mükâfatlandırmayı muhakkak sonunda gene bir çasyonalizasyona uğratmak gerekir. Yani bir tenkit ışığında bakmamız lâzım. Olabilir ki o vicdanın bize vermiş olduğu sezgi ve bilginin altında başka şeyler de vardır. Bazen öyle anlar olur ki, vicdanın sesini dinlemekten başka birşey yapılamaz. Onu da yapmak gerekir.

Benim anlatmak istediğim zaten insanların akli ve vicdani her iki unsurunu da beraber uyguladıklarıdır. Sırf vicdani hareket etmek veya sırf akli hareket etmek, insanın yapısına ve tabiatına uygun düşmez, çünkü insan sevmek, acımak, şefkat duymak, merhametli davranmak, başkasına yardım etmek gibi duyguların ve davranışların da ihtiyacı altındadır. İnsanın tabiatında bu yetenekler de vardır. Sevmeyen insan yoktur. Hiç olmazsa kuş sever, çiçek sever ama yine de bir sevgi talimi yapar. İnsanları sevmese bile birşeyleri sever. Acır, şefkat gösterir, kendisinden birşey isteyene kendi de mevcut olandan vermeye çalışır. İnsanı bunlardan soyutlayamazsınız. Duygu mekanizması mevcut olduğu müddetçe tüm bu görünüşler de vardır.

O halde vicdansız insan yoktur. Yalnız vicdanını belli bir hedef için, belli bir yönde kullanamamak hünersizliği vardır. Vicdanın isteklerini, ikazlarını, yol gösterdiği tarafı görmek istememek, yardım etmek istememek gibi bir çelişki bulunabilir. İnsanda

bu her zaman makul tarafımızdan, yani akıl tarafımızdan gelmeyebilir, biz buna kısaca karşı bir mekanizma olarak «ego mekanizması» diyoruz. «Ego (nefis) mekanizması»nın diğer rollerinden bir tanesi de vicdan mekanizmasının, vicdan tatbikatı yapmasına köstek olmaktır. Onun için diyoruz ki, insanın şuurlanabilmesi için kendini çok iyi tahlil edip, egosunun olduğunu, egosunun hangi istikamette gelişmekte olduğunu ve egosundan, nefisinden gelen tesirlerin ne mahiyette olduğunu teşhîs etmesi şarttır. Şuurlu yaşamın nefsi tesirlerin etkilerinin nerelerden çıkıp geldiğini gören yaşamdır. Birisine, bir tepkide bulunduğum zaman, sebebinin kendi kendime gerçekten anlayabiliyorsam, o konuda şuurlanmışım demektir. Yani geçirdiğim ruh hallerinin sebeplerini biliyorum demektir. Çünkü biz mütemadiyen ruh halleri içindeyiz ve daima bir etki gönderiyoruz ve hemen geri alıyoruz. Bütün izlenenler, intibahar bu etki-tepki mekanizmasının bir sonucudur. Gazetenin başlığını okurken, çavımızı içerken mütemadiyen ruh halleri içindeyiz. Bu ruh hallerinin neler olduğunun farkına varmamız lâzım. Neden böyle düşünüyorum, niçin burada bu tenkiyi gösterdim, bende ne gibi değişiklikler oluyor? Birisi beni pohpohladığında memnun oluyorum da biraz tenkit etse neden hemen hasmane bir tavır alıyorum? Birisi bana birşey söylediğinde neden bir cepheleşme gösteriyorum? Belki doğru söylüyor? Niçin bana düşmanca gelsin?

Her zaman meseleleri halledebilmek için kendimizi anlamamız şart değildir. Meselelerin en büyük halli, başkalarını anlamaya çalışmaktır. Başkalarını anlamaya çalıştığımız vakit, kendi meselelerimizi daha kolay hallederiz. Çünkü o da aynısını yapacaktır. Bu sefer o da beni anlamaya çalışacaktır, dolayısıyla kendi meselesini halledecektir. Metod farklıdır. B.

rı egosantrik metottur «ben haklıyım, beni anlasınlar, beni sevsinler, bana yardım etsinler, ben, ben» der diğer metod daha farklıdır. Beni bir tarafa kaldırıp «sen ne istiyorsun, senin derdin ne? Madem ki biz karşılıklıyız ben seni anlamağa çalışacağım, seni anladığım nisbette de kendimi sana uydurmaya çalışacağım veya uydurmadığım yerleri sana söyleyeceğim» diyen tamamen değişik bir metoddur. Biri egosantrik bir metod, diğeri tamamen santripet bir metoddur. Egonun dışına taşmak ve egonun içine gömülmek bunlar tamamen farklı şeylerdir, ama bize sonuçta çok daha iyi bir denge ve ahenk getirecektir. İnsanlarda bu eksik, Neden eksik? Çünkü insanlar birbirlerini sevmiyorlar da onun için. Sevginin ne olduğunu bilmiyorlar, sevgiyi sadece cinsel aşk zannediyorlar.

İnsanlar kalıpların ötesinde, formun, şeklin dışında varlığı anlamaya başlarsa o zaman ne cinsiyetin, ne ırkın, ne görünümün hiçbir rolü olmaz. İnsanı insan olarak ele almanın bir yolunu bulmamız lâzım. İnsanı insan olarak ele alamıyoruz. Hâlâ şekle bağlı olarak sempati ve antipati duyguları içerisinde yaşıyoruz. Beğenmedim deyip, çekip gidiyoruz. Neden? Çünkü derdimiz kendimizi anlatmaktır, başkasını anlamak değil. Karşı tarafı anlamak hiç hatıra gelmemiştir. Karşı tarafı anlasa, kendi içerisinde büyüttüğü, hatta yersiz olarak büyüttüğü, fazlasıyla üzerinde durduğu bir takım problemlerin mevcut olduğunu görecektir ve bunların hiçbirisinin önemini olmadığını anlayacaktır. Bir defa kendisi % 50 o yükten kurtulmuş o-

lacaktır. Bir hafiflik, bir diğerkâmlık, bencillikten arınma, bir rahatlama, bir sevsime hissedecektir. Gerçekten de öyledir. Onun için iyi ticaret adamları, iyi politikacılar, iyi organizatörler, karşısındaki insanları rahatlatırlar. Karşısına gelen insan bir takım kurnutularla, beklentilerle, endişelerle gelir Tecrübeli olan bunu bildiği için ne demek istediğini ne istediğini karşı tarafa söyleyiverir. Karşısındaki rahatlar, gevşer. Tabii herkes bu kadar anlayışlı, ferasetli, öngörülü olmadığı için doğrudan doğruya maksadın ne olduğunu karşı tarafa aktaramaz. Umumiyetle bu tersine işleyecektir, yani bizim karşı tarafa soru sormamız gerekecektir. «Ne istiyor? Ne yapmak istiyor? Aramızdaki engeller neler? Birbirimize ulaşabilmemiz için nasıl yollar var? Bunları araştıralım,» tarzında aktif olmak görevini birisinin yüklenmesi gereklidir.

Kiimin bu işte bilgisi, görgüsü, tecrübesi varsa onun birinci sırayı işgal etmesi daha doğrudur. Yani o aktif olmalıdır. İsterseniz bunu bugünden sonra birkaç defa deneyin, çünkü denemeden hiçbir şey olmaz. Böyle problemlerinizi varsa, egosantrik bir tarzda hep kendinizi düşünerek, bir türlü açılmıyor, bir türlü konuşmuyorsanız, çözüm getirecek sonuçlar bulamamanın ıstırapı içinde kıvrınacağımıza o bir veya birkaç kişiyle görüşmeye gidin. Siz onları anlamağa çalışın. Problem nedir diye onu deşin, bakın neler çıkıyor. Hayat bir tecrübe sahasıdır ve hiç bir şey denemeden öğrenilmez.

Gerçek anlamda makul vicdanlı olabilmek için bu tatbikatların yapılmasına mutlaka gerek vardır.

Dünya Okulu'nun çilesini çeke çeke, vazifesini gereğince yerine getirerek ve büyük bir metanetle ıstırapa karşı direnerek emanet olarak aldığı Bedenini Terk eden

Kardeşimiz Mehmet Ali USTA'ya

nice yolculuklar için Yol Açıklığı dileriz.

Yeniden Doğuş Ve Gizemleri

• André NATAF'dan

Çeviren:

Mehmet SARIOĞLU

★ André Nataf : «İnsanlarımız, çoğu kez ölüm endişesinden ölürlür. Oysa bu endişenin, gerçekte hiçbir sağlam dayanağı yoktur. İşte çözüm burada ve tam gözlerimizin önündedir. Bana da, bu gerçeğin dağınık parçalarını bir araya getirip, toplamak kalmıştı.» diyor.

Muhakkak ki, ortada bir yığın cevapsız kalan soru ve üstelik dinsel ve bilimsel alandan kaynaklanmış birçok görüşler de vardır. Bununla beraber, ölüm sonrası hayatın var olduğu bu karanlık ve büyüleyici dünya, kapılarını sevgili bir varlığın bu dünyadan göçmesiyle aralıyor ve tekrar kapayveriyor.. ★

Soru: André Nataf, kendinizden bahseder misiniz

A. NAT : Ben kimim? Kısaca şöyle diyelim: 40 yaşımı biraz geçmiş bulunuyorum ve önce tarih ve sosyolojiye ilgi duydum. Böylelikle, 1968-70 yıllarında «Anarşist Devrim» ve «Marksizm ve Gölgesi» adlı eserlerimi, sonra üniversite yayınlarından «İşçi Hareketi Diksiyone ri» adlı eserimi yayınladım. Fakat, «Cathare Mucizesi» adlı eserim esas dönüm noktası olabilme özelliğini kazandı. 1967 yılından itibaren,

şu veya bu olayın tarihiyle ilgilenmekle kalmayıp kendimde ne olup bittiğini öğrenmeye çalıştım. Bu adım da beni ölüm ve yeniden doğum olayı ile ilgilenmeye itti. Kısaca, bu olgu da kitabıma adını vermiş oldu: «Yeniden Doğuş ve Gizemleri.»

SORU: Bu eseri ortaya koymak için ne kadar zaman uğraştınız?

A. NAT.: Size aylar sürdü diyebilirim. Fakat böylesine bir açıklama, olaya hiç ilginç bir yön getiremez. Çabuk yazıyorum. Fakat benim için, uzun bir olgunluk devre-

si geçirmem zorunlu oluyor. Bu ise, Reenkarnasyon hakkında yazılanlara sürekli ve tutkuyla bağlı kalmam veya öfkeyle karışık sürekli ilgi duymamla oluyor.

SORU: Reenkarnasyon ve gizemleri, ölüm olgusunu bir nevi «efsunlamak» veya bu olguyu vücut (insan vücudu) alanından izole etmek, atmak değil midir?

A. NAT.: Zamanımız insanları ölümü şahıssız yani şahsı belli olamayan (yeniliyor, içiliyor, oynanır vs. dediğimiz) bir dünyaya mal ederek dışlamışlardır. Bense bu tür dışlamayı, krizini yaşadığımız olguyla ilintili hale getirerek ele alıyorum. Zira, büyük topluluklar, ölüm olgusunu bir bütün olarak algırlar. Yalnız, ben 1936 İspanya'da «Viva le muerte» diye bağırarlardan da değilim! Kesinlikle hayır. Fakat, inanıyorum ki, bu ölüm olgusunun Kuzey Amerikalı Kızılderililer gibi dışlanabilir.

Kanımcıca, bu yüzyüze durum ise, sıhhatli ve selâmetli bir mantığın işaretidir. Bu anlamda da, kitabımın, okuyucu için pek çok zenginlikler, çeşitli olgular, seçenekler arasında ince eleyip sık dokuduktan sonra, kendine özgü bir yol seçbilmesine yardımcı ola-

bilmekten başka herhan gi bir amacı da yoktur. Sonuç olarak, kitabım uzun bir araştırmanın ürünüdür.

SORU: Kitabınızın başlıklarından biri de: «Ölümden sonra ne olacağız?» adını taşıyor. Pe ki, siz hakikaten reen karnasyona inanıyor mu sunuz? Ölümden sonra hayata dair elinizde kanıtlar var mı?

A. NAT.: Tartışmanın en can alıcı noktası da işte buradadır. «Ölümden sonra ne olacağız?» Bu nun cevabını da ille benim vardığım sonuçların çerçevesi dahilinde almak gerekir. Zira, her in sanın yolu ayrıdır. Tali hini yenen içimizden her hangi birinde elbet bir şeyler olacaktır, belli bir hale gelecektir. Bense, bu «birşeyler» dediğim olguya tamamen bağlı kalmış ve inanmış durum dayım. Fakat gerçek olan bu «birşey» ama han gi formda?. Bu ise ayrı bir hikaye. Hristiyan in anışın bellediği «ruhsal» doğum ile doğunun biricik inancı olan reen karnasyon arasında ayırıcı bir çizgi koymak gerçekten zordur. Fakat, meydana gelen olaylar karşısında da şöyle bir ifade tarzı bulunabilir. «Ölümden sonra tekrar yaşayacağız.» Belki de, belli reen karnasyonlar şeklinde yaşayacağız. (tıpkı kitabımda teker teker belirttiğim gibi). Yine de herşeyden evvel bu bir

kendine özgü, gizli bir inanıştır.

SORU: İnançımızı şöyle bir zorlasak da, siz de bize birkaç şaşırtıcı reen karnasyon hikâyesi anlatsanız?

A. NAT.: Gayet tabii. Örneğin, kitabımın 2 nci bölümünün sonunda anlattığım iki hadiseyi ele alalım: Eğer yanlış hatırlamıyorsam Chidda hırsız hikâyesi ile yine Kashi Rammın hikâyesi var ki, bu da zaten Dr. Sunderal tarafından da doğrulanmıştır. Size bu inanılması güç ve şaşırtıcı hikâyeyi (2'nci hikâyeyi) anlatacağım. Kashi Ramm ile Chottey Lal, birlikte, Suba mahkemesinde kötü bir suçtan yargılanan Chottey Lal'ın babası Bhagwant Singh'in duruşmasını izlemek için yola koyulurlar. Fakat bu duruşmada Kashi Ramm arkadaşının babası aleyhine şahitlik yapacaktı. Yolda Kauri nehrini geçtikten sonra Chottey yol arakadaşına bütün ikram ederek alehyte şahitlik yapmamasını ısrar eder. Kashi bu teklifi reddeder. Chottey öfkeden kudurmuş bir halde Kashi'yi öldürür ve sağ elinin parmaklarını keser. Parmaklardan birini alır ve kurbanının taşıdığı yazı takımının içine koyar. Bu yazı takımını da ölünün göğsüne sıkıştırarak civarda İngilizlere ait, en yakın bir yere kaçar. Soruştur ma netice vermez. Birkaç zaman sonra, Risalpurun

yakın köylerinden birin de Kashi'nin katledildiği anda vücudunda meydana gelen şiddet yarabereileri gibi, yine aynı yerlerine aynı izleri taşıyan bir çocuk dünyaya gelir.

SORU: Bu, belkide basit bir tesadüf olamaz mıydı?

A. NAT.: Hayır, zira tek ve biricik rastlanı bu değildi. Üstelik çocuk konuşabilecek yaşa geldiği zaman, bir önceki hayatından, hatta katlinden bile çok önemli bir hatırası olduğunu açıklamıştı. Üstelik sağ elinin parmakları kesilmiş de sonradan tekrar yerlerine yapıştırılmış gibiydiler.

Nihayet, Dr. Sunderlal çocuğun açıklamalarını incelemek için onu evine konuk etmeye karar verdi. Ve her şeyin birbirine tam anlamıyla uyduğunu gördü. Şaşırtıcı değil mi? Hatta son bir şey de; çocuk büyüdükçe, eski hayatının algılarını sanki birer anı gibi giderek silikleşiyordu.

SORU: Fakat, siz «tulkousları, zombi'leri, vam pirleri de çağırıyorsunuz, onlarla da ilgileniyorsunuz. Niçin?

A. NAT.: Zira, biraz bu konunun tarihsel yönünü inceledikten sonra sadece reen karnasyon ve ya hortlakların üzerine takılıp kalmaktansa, hiç olmazsa biraz da dejener formlar üzerinde (hayaletler, fantomlar, vam (Lütfen sayfayı çeviriniz)

pirler ve zombiler) de durmaya başladım. Bu noktada ise hiçbir orijinalliğim olmasa gerek! Tibetli inisiyeler, zaten vampirlerin kendini kara büyüye kaptırmış suçurların yarattığı olgular olduğunu açıklarlar. Onların (vampirler vb.) reen-karnasyonun limit (sınırsal) vakaları olduklarını kabul ederler. Başka bir deyişle, tıpkı modern bilimin karşı - madde olarak kabullendiği gibi, onlar da, bunu anti reen-karnasyon olarak kabul ederler. Onlara göre, reen-karnasyon tam anlamıyla «besbellilik» açıklık demektir. İçimizden, her birimiz kendi «tulkous» sunu yaratır. (ki bu meydana getirme olayı her ne kadar «suursuzca» da olsa bu da reen-karnasyonun en hassas halidir.

SORU: Bir de, Reenkarnasyon olgusu Doğu'da hemen herkesce kabul edilmiş olmasına rağmen, Batıda da «boş inanış» şeklinde (çoğu zaman) yorumlanıyor. Sizce sebebi nedir?

A. NAT.: Herşeyden evvel, bizim kültürümüz teknisyen ve materyalist bir kültürdür. Ölümü geciktirme işlemi yapılabilir; fakat onu tam anlamıyla yenemedik. Şu halde onu hep «suur altına» itip duruyoruz. Eğer bize zombilerden, yaşayan ölümlerden vb. bahsedilirse her ne kadar sayısız yaşanmış hadiselerin kanıt

ları mevcut olsa da, yine biz bunlara inanmıyoruz. Herşey bir tarafa, lamaların yaptığını örnekler sek, konuya daha çok yaklaşmış oluruz. Daha fazla ilerleyebilmek için, Kâinatı dinlemek amacı ile kendi içimize girmemizi öğrenmemiz lazımdır. Bu da lamalar için şunu ifade eder: geçmiş hayatlarımızın suçuruna varabilmek. İşte benim yaptığım da bu: psikanalitik olarak insanın kendi içine bakışı.

SORU: Prof. Stevenson gibi veya kitabınızın başlığınının insana telkin ettiği gibi, siz olayları verinde incelediniz mi?

A. NAT.: Havır, Ben ne Hindistan'a, ne Tibet ne de Moris Adaları'na gittim. Fakat, bu tip hadiseleri yaşayan kimselerle irtibat kurdum. Mesele herkes Rose - Mary'nin olayını bilir. (Eski Mısırca da dahil bilmediği: bir çok dili konuşabilen genç İngiliz kız.) Diğer taraftan, üvey kız kardeşimin ciddi bir ameliyat geçirdiği zaman başına gelen olayı da sayabilirim. Yahudi olan doktoru, o ayıldığında kendisine İbranice bilip bilmediğini sormuştu. İsrailli olmayan üvey kız kardeşim gözlerini kocaman açtı ve bunun bir şaka olup olmadığını anlamaya çalıştı. O zaman doktor, ameliyattan evvel kendisini uyusturdukları zaman üvey kız kardeşimin mükemmel İbra

nice konuştuğunu, kendi kendisini İbranice anlattığını söyledi!

SORU: Düşünce, fikir ulaştırma, bu da gerçek birşeydir değil mi?

A. NAT.: Elbette, Fakat bu konuda saatler süren açıklamalar gerekir şimdi. Jung, aynı doğrultuda gelişen, anestezi altında geçen bir hikâye anlatır. Aynı zamanda, bu tip hadiselerin tanıklığı toplamı ise bunun bir tesadüf olmadığını gösterir. Kitabımda ben doğrusu şiddetle «görüntü olan ile görüntü olmayan problemi irdelemiş bulunuyorum. Ve negatif düşünceye ulaşarak (görüntü olmayana) bir sonuca vardım.

SORU: Niçin, rüyalar dınavası ile E.S.P. arasında da bir benzeşmenin varlığından bahsettiniz?

A. NAT.: Belirti özelliğini taşıyan rüyalar dışında da tüm rüyalar zaman ve mekânın telepatik olarak rol aldığı bir yığın hadiseleri, hikâyeleri anlatırlar (her ne kadar birbirini tutmaz görüntülerle bezenmiş gibi olsalar da) İşte bunların içindir ki, gördüğümüz rüyalarda zaman ve mekân mefhumu içine geçmiş gibidir. Bir de, Ullman ve Krippner, New York, Maimonide Merkezi'nde son derece ilginç sonuçlara ulaştılar. Bir ansefalograma bağlanmış ve uyku halinde olan bir insana tamamen izole edilmiş bir odadan bir başkası mesaj yolla-

maya başlamıştır. Uyku periyodu bittiğinde, ö-
nündeki teybe rüyalarını
anlatan kimseyi uyan-
dırırlar. Ve görürler ki
denek uyku halinde ken-
dine gönderilen tüm tele-
patik mesajları almış ve
rüyalarında tüm bu me-
sajları teybe aktarmış.
Bu aşamada da şu neti-
ceye vararak şöyle de-
mek istiyorum: «Rüya,
her bir tabakası değişik
işsel algıyı, (derünü ve
va yüzeysel) yansıtı-
lan bir soğana benzer.»
En fazla kayda değer
etkiler «Ebür dünya a-
hiret»ten bir takım izler,
cizeler tasir veya dünya
insanın kozmik inkişa-
fından sembolik izler
tasir.

SORU: Siz de, kitabı
nızda bir takım «metafor
istifare» ve semboller
kullanıyorsunuz. Örne-
ğin şöyle diyorsunuz:
«İnsan, uyku sırasında et-
rafı uykuyla çevrili bir
hayal adasıdır».

A. NAT.: Pek tabii Bu
örneklediğiniz metafor-
la beni kendi kendime şu
soruyu sormama zorlu-
yorsunuz: «Rüyanın du-
rugörü, telapati, önsezgi
vb. olaylara bir anlatım,
açıklama olayını getirir
getirmediği?». Gördüğü-
müz normal rüya başarı-
sız bir yansıtıcı olsaydı
o zaman, telepatik feno-
menler de vücuttan dışarı
uğrayan daha doğrusu
bu yarı ölü vücutlar-
dan dışarı sarkan rastge-
le yansımalar olurdu.

SORU: D. Moddy ve
Kübler - Ross'tan sonra

siz de ölen insanların son
anlarını incelemiş bulu-
nuyorsunuz ve şu sözlü-
rin de üstünü vurgulu-
yorsunuz: «Ne zaman ö-
leceğiz? Bu nasıl ölece-
ğiz sorusu kadar ilginç
değil mi?»

A. NAT.: Tamamen doğ-
ru. Ve ekseriya ölmekte
olanların çoğunda mü-
şahede edilen bir duru-
mu da açıklıyorum. Ölen
lerde, yani ölmek üzere
iken, korku unsuru yok
oluyor, ışıklı görüntü ve
insansı görüntüler orta-
ya çıkıyor. Daha doğrusu
şu pasajı tüm açıklığı ile
buraya aktaralım: Öl-
mekte olan kimse, dok-
torun laflarını bile işite-
biliyor. Ve yavaş yavaş
daha çok bir homurtu
veya tıslamaya benzer
gürültü duymaya başlı-
yor ve aynı zaman-
da kendisini karanlık
bir tünelde sürükleni-
yormuş gibi hissediy-
yor. Birden kendi fi-
zik bedeninden çıktığı-
nı hissediyor ve bedeni
müşahade edebiliyor.
Kendine, son hayata dön-
dürme çabalarının yapıldığını da hissedebiliyor.
Eirden, o anda sahip ol-
duğu bedeninin, terket-
tiğinkinden son derece
farklı olduğunu şaşkın-
lıkla müşahade edebili-
yor. Ebeveynler, ya-
kınlar, ona doğru ilerli-
yorlar (burada O'na
doğru derken yaşayan-
lar için henüz ölmüş bi-
risidir) ve sonra ışıktan
mamül bir varlık O'na
yardım ediyor ve «ha-

yatı üzerinde sorgu edi-
leceği duruma» yardım
ediyor. O'na hayatının
filmini sunuyor. «Yani
bir nevi panoramik gö-
rüntü veriyor, (bu gö-
rüntüler «O'nların kay-
dettiği görüntülerdir.»)
Sonunda, ölen kimse ağıl
maz bir engele rastlıyor
Ölme isteğine rağmen,
hayata dönmek zorunda-
dır.

SORU: Platon Cumhu-
riyetindeki pamfilyen er-
gibi şimdi şu an, kelime-
lerin yetersiz kaldığı bir
sınırdayız galiba ne der-
siniz?

A. NAT.: Tamamen. İş-
te bu durumdur ki, ke-
limelerin O kimseye ka-
rışık düzensiz eşit olma-
yan bir şekilde ulaşması
sonra geçirdiği bu tecrü-
be dolayısıyla de daha
evvel ölüm ve hayat hak-
kında sahip olduğu tüm
düşüncenin karmakarışık,
altüst bir hale gel-
mesi de bu yüzdendir.

SORU: Siz bu kitabı
yazdıktan sonra sizin fel-
sefeniz ne oldu, değişti
mi?

A. NAT.: Gayet tabii.
Kendimi daha özür his-
settim. Zira okülte edil-
miş, ihmale uğramış o-
lan ve kendime ait olan
bir kısma intisap ede-
bildim bölülikle.

SORU: Ölüm hakkın-
da (kesfedilmiş) herhan-
gi bir ipucumuz da yok
mu?

A. NAT.: Bundan e-
min değilim. Bazı inisiye-
ler eğer halâ dünyevi
hayatlarında asılması ve
(Lütfen sayfa çeviriniz)

reken bir görevleri varsa ölmelerini geciktirebiliyorlar. Üstelik, Tibet'te bazı Zen rahipleri kendilerini gönüllü mumyalayabiliyorlar. Son zamanlarda, 13 adet «Vamabuşi mummyası mezarlarından çıkarıldı. Bunlar bu iniseyeler ölü durumunda ve mumvalanmış pozisyonunda oturur durumda bulundular. Bunların içinden bazıları, 1903 yılında, Buda'nın dönüşünü rebuklastırmak amacıyla ömülmüşlerdi.

SORU: «Reenkarnasyon ve Gizemleri» adlı eserinizi sonunda çok defa «IŞIK»tan bahsediyorsunuz. Niçin?

A. NAT.: Einstein zamanından beri ışığın mistik anlamda olduğunu ve

madenin enerji olduğunu biliyoruz. Yani kendi üstüne yansıması için yine kendinden ışık çıkarıyor. Bu da şu demek: Maddeyi doğuran, maddeyi oluşturan ışıktır. Başka bir deyişle, maddeyi ışık yaratır, yansıyabilmesi için gölgeleri oluşturmak amacıyla madde oluşur. Bu da, dünyevi gözlemci için görünebilirlik, izlenebilirlik kazanmasıdır.

SORU: Neticede, Tanatoloji toplumu tarzında, siz de ölüm üzerinde değişik bir görüş açısı getirmek istemediniz mi?

A. NAT.: Evet. Bu anlamda ölümle meşgul oluşum kendi içinde saklı bulunan boyutu tekrar intisap edebilme amacı

nı taşır. Psikanaliz de bazen, o'ndan bir kısım gizleri ortaya çıkarmaya, geri almaya yarar. Aynı şekilde, ölümün üzerine yansıma da böyledir. Kendindeki unutulmuş bir takım boyutu harekete geçirir, göz önüne serer. Şuursuz kimse de psikanalistlerden kaçır, bu da kanımca ölümün varlığıdır. Paranormal dünya bizim dünyamızı tamamen kavramış bir durumdadır. Tibetliler şöyle derler: «İkizkenar bir üçgen, nasıl üçgenin özel bir durumuysa, tıpkı bizim dünyamız da paranormal dünyanın özel bir (kendine özgü) durumu-»

(İNCONNU No. 37)

En nefis kahve...

**KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ
MAHDUMLARI**

ŞUBESİ YALNIZ KADIKÖYDE

İ/TANBUL TAHMİ/ /OKAK

Şifacılık Ve Teknikleri

• Osman KANSIZ

(Geçen sayıdan devam)

Radyestezi metoduyla şifacılık yapan medyomlara da rastlamaktayız. Şifacıardan Fransız Maurice Messegue bir pandül, Alman Josef Anger radyestezi çubuğu kullanmaktadırlar.

Şifacıların yeterince hassas olması halinde bu tür araçlara gerek yoktur. Ama söz konusu etkiyi de artırdıkları görülmüştür.

2 — Çevrenin isteği, duaları ve liyakatı. Çünkü, liyakatı olmayan muhitte, hiçbir şey teşekkül etmez. Ancak herkes layık olduğunu bulur. Vasıtalar liyakata göre teşekkül eder.

Şifacı Harry Edvars'ın dediği gibi, ruhsal şifa vetiresini harekete geçirmek için, bir maksada yöneltilmiş bir düşünce yayını lüzumludur. Ruhsal şifa kendiliğinden, otomatik olarak başlamaz.

Buna açık bir örnek olarak; bir şifacının karısı çok ağır bir omurga arızasına uğramıştır. Ertesi gün vücudu alçıya konacaktı. O akşam hastanın kocası ve çocukları ile bir seans yaptı. Şifacı transa girdi. Doğal olarak çocuklar rehber varlığa anneleri hakkında sorular sordular. En büyükleri annelerini iyileştiremediği için şifacı varlığa güvenmişti. Varlığın ilginç ve anlamlı cevabı şu oldu: «Bizden böyle

bir şey talep edilmedi.» Bunun üzerine Çocuk: «Peki, şimdi bunu sizden istiyorum.» dedi. Rehber cevap verdi: «Deneyeceğiz.» Geceleyin anne, belkemiği üzerinde bir temas hissetti. Ve derdinden kurtulduğunu anladı. Ertesi sabah uzmanlar hastayı alçıya koymak için geldikleri zaman, onu tamamen iyileşmiş, ayakta buldular.

Dua yoluyla elde edilen şifacılıkta, inanmaya hiç ihtiyaç yoktur. Hatta inanmamış olanların daha çok şifaya ulaştıkları da bir vakiadır. Özellikle şifa veren mahallerde bu olmaktadır. Fransa'da Lurd bölgesi buna örnek olarak alınabilir. Lurd'da bizzat büyük rahipler tarafından tutulan kayıtlara ve sonradan resmi hekimler tarafından tutulan kayıtlara göre, burada her tipte insan şifaya kavuşmuştur. Özellikle dikkati çeken kimseler arasında hiç inanmayanlar da bulunmaktadır. Bunlar dahil bu mahallerde şifaya kavuşmuşlardır. Sadece o kimselerin oralara gitmeleri ve «ben iyi olmak istiyorum» şeklindeki dilekleri bile kâfi gelmiş bulunmaktadır.

Dua, mekanizma bakımından, bir «istektir». Ve bu istek bizim «karmik kaderimize» uygun olduğu takdirde bir akıl bulur ve bizde bazı iyileşmeler de olabilir. Yalnız, her duanın bir cevaba layık olduğu da sanılmamalıdır. İstek ve temennilerimiz bizim tekâmül çizgimize uygun olduğu müddetçe cevaplandırılır. Umumiyetle de biz hangi tekâmül çizgisi üzerinde bulunduğumuzu bilemeyiz ve bizim için gerekli olan, bizim için hayırlı olanın ne olduğunu da kavrayamadığımız için pek çok şeyleri isteriz. Allah'tan bu isteklerimizin çoğu yerine gelmez. Büyük bir kısmı yerine gelmez. Böyle olması da büyük bir şabettir. Çoğunlukla ne istediğimizi bilemeyiz. Basit, çocukca, çıkarıcı, hatta bir toparlarsak, hem de hezeyanlı isteklerimiz vardır. Ve isteklerimizi şöyle bir toparlarsak, hem egoistçedir, hem de başkasını bahsetmek, başkasını ezmek, ortadan (Lütfen sayfaı çeviriniz)

kaldırmak içindir. Onun için bir insanın birşeyler istemesi, dua etmesi oldukça sorumluluk yüklü bir faaliyettir. Bu nedenlerle isteklerde diğer kâmcâ düşünmek lâzımdır. Hatta mün kün olsa da, çok az isteklerde bulunabilsek. En iyisi «hayırlısı ne ise, onun verilmesi» tarzında dua etmek gerekir. İyinin de kötünün de hayırlısını istemek en iyisidir Herşeyin iyisini değil herşeyin hayırlısını istemek lâzımdır. Çünkü o hayır, belki bizim ıstırabımıza sebep olacak bir hayır olabilir. Başımıza gelecek bir olayın sonunda bizim için bir hayır varsa, zararı yok çekelim..

3 — Görünmeyen varlık âlemin-den gelen şifa tesirleri.

Ruhsal şifacılık değişik bir özellik gösterir. Şifacı medyom, rehbet ve hamî varlıkların etkisi altında, kendisine gelen, kendi yetenekleriyle ilgilisi olmayan, kendisine yabancı bir etki akımını hastaya aktarır.

Ruhsal şifacılık iki şekilde olmaktadır.

a) Yakın (temasla) şifacılık.

Şifacılar bu şifada kendilerini trans durumuna sokarak, şifacı - rehber varlıkların kendi bedenlerini kullanmalarına müsaade ederler. Bu şekilde rehber varlık hastalığın tabiatı hakkında bilgi verebilir. Şifacı varlık, rehber varlığı ile bu şekilde temas geçtikten sonra, eli kendiliğinden hastanın vücudunda dolaşmaya ve hastalığın bulunduğu kısma doğru hareket etmeye başlar.

İsviçreli şifacı Brother Ernest Kaplan doktorlara da şifa yapmıştır. Bunlardan birisi onbeş gün ıstırap içinde kıvrılmış, vaktirdiği muhtelif morfin iğneleri şiddetli sancularını teskin edememiştir. Ernest hastanın evine gitti, Dr. vataktaki idi. Derdinin ne olduğunu da biliyordu. Kaburga kemiklerinden biri yerinden çıkmıştı. Ama onu yerine nasıl yerleştireceğini bilemiyordu. Ernest «Ben biliyorum» dedi. Sonra dua etmeye başladı. Doktora elini sür-

memişti. Ama yirmi saniye içinde sert bir çığırta oldu. Bir ruhi kudret sayesinde kemik doğru bir şekilde yerine oturmuştu. Doktor ve Ernest Allah'â şükrettiler. Bu hadise 1951 de olmuştur.

b) Uzaktan Şifacılık

Genellikle uzakta bulunan bir hastanın, rahatsızlığını belirtir bir mektupla ruhi tedavi yapan medyoma (şifacıya) müracaat etmesiyle mümkün olur. Şifacı medyom bir hastamektubunu eline alır. Bir dua okumak suretiyle hem kendini ruhi âleme akord eder, hem de rehber varlığını yardımı çağırır. Rehber varlığını yanında hissettikten sonra, adıyla ve oturduğu yerden birlikte hastasını tanıtır. Hastasının rahatsızlığının geçmesi için rehber varlığına veya varlıklara ricada bulunur. Hatta; bazen mümkün olursa hastalar gurup, gurup şifacı medyomun yanına davet edilir ve zincir yapılarak rahatsızlıklarının giderilmesine çalışılır. Bundan başka uzaktan ruhi tedavi için, birden fazla şifacı gurup halinde toplanarak aynı şey yapılır. Bu durumda içlerinden birisi (celse yöneticisi) tarafından hastanın ya da hastaların adları ve rahatsızlıkları okunur. Adı okunan hastaların şifa bulmaları için dilekte bulunulur. Düşünce neşriyatını kuvvetlendirmek bakımından gurup çalışmaları daha tesirli olabilir.

Hastanede yatmakta olan akciğer kanserinden muzdarip hastaya doktorlar hasta için daha fazla bir şey yapamayacaklarını söyleyip, onu evine göndermişler, karısına da hastanın ölmekte olduğunu ve onu evde rahat ettirmesini söylemişlerdi. Karısı şifacı Edwards'a gidip durumu anlatmış ve ondan şifa dilemişti. O akşam Edwards hastanın iyileşmesi için uzaktan ruhsal şifada bulunmuş ve ondan sonra hastada değişiklikler başlamış. Hasta ayağa kalkıp karısına çay hazırlamıştı. Hasta hastane-

ye tekrar gittiğinde doktorlar hastanın teşhis kağıdında yazılı teşhisin, bu hastaya ait olabileceğine inanmak istememişlerdi. Ve hasta bundan sonraki yaşamını, gayet sıhhatli bir şekilde sürdürmüştü.

KANSIZ AMELİYATLAR

Bu ameliyatlarda telekinezik metod kullanılır. Telekinezi, insan zihin gücünün eşyayı araç kullanmadan hareket ettirme yeteneğidir. Düşünce kuvvetiyle objelerin hareket ettirilmesi. Bunun, asırlardan beri yapılagelen tecrübeleri bulunmaktadır. Meselâ, telekinezi medyomu (Rusya'da Nella) yumurtanın sarısını, beyazından elini sürmeden sadece düşünce kudretiyle uzaktan ayırabilmektedir. Bu süreç, aynı şekilde organik cisimlerin (meselâ hücrelerin) birbirinden ayrılması da demektir. O halde şifacı medyomlardan Tony Agpoo, elini hastanın karnında hareket ettirdiği zaman neşterle kesmişçesine hücrelerin birbirinden ayrılması şaşılacak bir şey değildir. Yani, telekinetik kudretini kullanmak suretiyle Nella'nın yaptığı gibi yumurtanın akını sarısından ayırmışsınız, ya da hastanın karnı derisinin hücrelerini birbirinden ayırmışsınız. Yöntem olarak hiç bir fark yoktur. Tabi bu, burada anlatıldığı kadar basit bir iş değildir. Bunun içerisinde o kişilerin şahsi kudretleri, bilgileri değişik kanunlar, prensipler, zincirleme ruhi irtibatlar, bir araya gelirler. Yani aşağısı ve yukarısı gayet sıkı bir irtibat halinde bildiğimiz ruhsal ameliyatları ve şifaları meydana getirmektedirler.

Ruhsal şifa celsesini yöneten varlıklardan birisi ruhsal cerrahiye şöyle anlatmıştır: Burada iki süreç kullanılmaktadır. Bilindiği gibi medyumlar bazı cisimleri materyalize edebildikleri gibi, demateryalize de edebilirler. Aynı yöntem kansız ameliyatlarda da vardır. Medyom elini hastanın karnına daldırdığı zaman,

aslında eli demateryalize olarak dâhıyor. Yani bir nevi atomlarına ayrışmak suretiyle, hücrelerarasındaki boşluktan geçerek iç organa kadar kadar ulaşıyor. Orada o atomik nebülöz, hasta cismi (meselâ tümörü) sarıyor, onu da demateryalize ediyor, nücre boşluklarından çekip alıyor. El karnından dışarı çıktığı zaman tekrar eski haline dönüyor, yani materyalize oluyor. Eski el, takat parmaklar arasında karnın içerisinden çıkan bir tümör oluyor. Bu yöntemle kansız bir ameliyat gerçekleştirilir. Karnı yanılmıştır, hiç bir kan yok, kapanıyor, yara izi de yok. Çünkü aslında şifacının emniyet karnına girişi bildiğimiz tarzda hücreleri, dokuları parçalayarak bir giriş değil. Hücre araklarından içeriye doğru bir giriştir. Bir bütün içinden geçen buharın girişi gibi.

Yine demateryalizasyon metodu kullanılarak da ruhsal cerrahi yapılmaktadır. Burada şifacının eli karnın içine demateryalize olarak değil, doğrudan doğruya girer. Hücreleri birbirinden ayırarak girer. Bu ameliyatlarda kan da çıkar, hatta sağa sola dağılmasını diye bir kaba asistan tarafından toplanır. Gerekli müdahalesini yapar, işe yarayan dokular dışarı alınır. Bu ameliyatlarda genellikle önceden manyetik şifa ile hasta kuvvetlendirilir. Bu hazırlık devresini teşkil etmektedir. Bundan sonra gereken operasyon yapılır. Ruhsal manevi bir anestezi ile korku hissi ce kaldırılır. Bundan sonra gereken kısım açılır, tedavisi yahut ameliyatı yapılır, el yarannın üzerinde gezdirilmek suretiyle ameliyat yeri geride iz kalmaksızın kapanır.

MANYETİK - TELKİN

KARİŞİMİ ŞİFACILIK

Bu şifada hasta, şifacı tarafından paslarla manyetik bir uykuya alınıp, telkin verilmek suretiyle şifa yapılır.

Bir kimsenin zihnine veya şuurlarına bazı fikirleri ekmek ve o fikirlerin belirli bir ruhi süre içerisinde

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

kendini gerçekleştirmesi söz konusudur. Kendini gerçekleştiren fikir, telkinin fiziki alana çıkmış safhasıdır ki, buna tahakkuk safhası diyoruz. Yani, biz burada telkinel şifadan şuuraltı şifacılığını kastediyoruz. Telkinel şifanın tarihi oldukça eskidir. Bu genellikle ailede başlar. Okulda, havatta devam eder. Yani alınan her emir, ana babanın çocuğuna vermiş olduğu her iyi nasihat, yahut müşahede edilen her olay insana dolaylı şekilde telkinde bulunur. Hayat tecrübesi de bir bakıma budur. Yani, devamlı olarak bizler her tecrübeyi yapmak zorunda kalmış olsaydık, hayatımızın çok uzun olması gerekirdi. Herşeyi bizzat tecrübeyle öğrenmeye kalkmış olsaydık, buna ömürler yetmezdi. Halbuki buna temsil mekanizması cevap veriyor. Telkin yoluyla insanlara, örnek vermek suretiyle pek çok şeyler öğretebilmektedir. Bu aynı zamanda şuuraltı şifalanmayı meydana getirir. Hem psikolojik dengesizlikler dengeye kavuşur, hem de fiziki dengesizlikler yerine getirilebilir, düzeltilebilir. Bir kimse sigarayı telkinle

birakabileceği gibi, baş ağrısı da telkinle geçer. Hatta öğzama da telkinle geçebilir.

Tıbbi şifada devamlı olarak telkin kullanılır. Yani hekimin vekarı, otoritesi, bilgiçliği, görünüşü, konuşması hasta üzerinde gayet müsbet telkini bir sonuç meydana getirebilir. Tanınmış psikiyatrîs Prof. Maznar Osman'ın bu konuda ilginç bir sözü vardır. «İyi bir hekim, hastasını gördüğü zaman, onun % 50 şifaya kavuşmasına sebep olan hekimdir.» Yani her doktor hastasının nabzını eline alır almaz, o hasta % 50 iyi olmaktadır. Görülüyor ki, şuuraltına empoze edilen bir kurtuluş fikri, ya da kurtarıcılık fikri telkinel şifayı meydana getirmektedir. Hasta onu gördüğü anda bir etki altında kalır. Bugün de itikat sahibi olan bir kimse, bir türbeye, bir mabede veya inandığı ermiş bir kişinin huzuruna gittiğinde, aynı durum içerisinde kalır. Bu da bir nevi telkinel şifa olmakta ve adaklarının nedeni de buradan ileri gelmektedir.

«RUHLARIN KİTABI» ARAPÇA'YA ÇEVİRİLDİ

فلسفة روحانية

كتاب الارواح

يحوي

مبادئ تعاليم الارواح

كما يشتمل على: النفس بعد الموت وطبيعة الارواح
وللاطلاع على البشر والجن الخلقية
والحياة المعاصرة والحياة القادئة
ومستقبل البشرية
وطلباً للتعاليم القادئة من الارواح السالفة
من إبداعي وسطاً - طهيدين

جمعها ورثتها

لَنْ كَارْدِك

اول ندره باللغة العربية
1911

اول ندره كانت بالفرنسية
في سنة 1807

ALLAN KARDEC

RUHLARIN KİTABI

Çeşitli medyomların yardımıyla
Yüksek Ruhlar Tarafından
Verilen Bilgilere
Göre

Spirit Doktrininin İlkeleri:

Ruhun Ölümsüzlüğü
Ruhların Tabiatı Ve
İnsanlarla Olan İlişkileri
Manevi Yasalar
Şimdiki Hayat
Gelecek Hayat ve
İnsanlığın Yarını

Arapça İlk Yayını: 1984
Fransızca İlk Yayını: 1857

Ruhçuluk Ve Kur'an'ın cevapları

Sadi ÇAYCI

SORU: Ruhlarla konuşmak mümkün müdür?

CEVAP: Biz onlara melekleri indirseydik, **ÖLÜLER KENDİLERİYLE KONUŞSAYDI** ve her şeyi toplayıp karşlarına getirseydik, Allah dilemedikten sonra yine **İNANMAZLARDI**, fakat çokları bunu bilmezler. (En'am, 6/111).

Eğer Kur'an ile dağlar yürütülse veya onunla yer yarılsa yahut **ÖLÜLER KONUŞTURULSA**, **ONLAR YİNE İMAN ETMEZLER**. (Ra'd, 13/31).

SORU: Kur'an nedir?

CEVAP: Bu Kur'an insanlara bir açıklama, Allah'tan korkanlara yol gösterme ve öğüttür. (Al-i İmran, 3/138).

Hayır iyi bilsinler ki o Kur'an bir ikazdır. Dileyen onu **DÜŞÜNÜR, ÖĞÜT ALIR**. (Müdessir, 74/54-55).

Bu Kur'an insanlara bir tebliğdir. İnsanlar bununla uyarılsınlar. O'nun yalnız tek Tanrı olduğunu bilsinler ve **SAĞDUYU SAHİPLERİ ÖĞÜT ALSINLAR** diye gönderilmiştir. (İbrahim, 14/52).

SORU: Kur'an niçin Arapça indirilmiştir? Arapça ilâhî bir dil midir? Mutlaka Arapça mı okunmak gerekir?

CEVAP: Biz, her peygamberi yalnız **KENDİ KAVMINİN DİLİYLE GÖNDERDİK Kİ** onlara emredildikleri şeyleri açıklasın. (İbrahim, 14/4).

BİZ, DÜŞÜNÜP ANLAMANIZ İÇİN onu Arapça bir Kur'an yaptık. (Zuhruf, 43/3).

Onlar Kur'anı **DÜŞÜNÜP TEFEKKÜR ETMEZLER Mİ?** Yoksa kalpleri kilitli midir? (Muhammed, 47/24).

SORU: Vahiy mekanizması Kur'an ile sona ermiş midir? Başka kitap/bilgi/vahiy gelmesi artık söz konusu değil midir?

CEVAP: Biz daha iyisini veya benzerini getirmediğe bir ayetin hükmünü yürürlükten kaldırmaz veya onu **UNUTTURMAYIZ**. (Bakara, 2/106).

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

SORU: Bu konuda daha açık bir ayet var mıdır?

CEVAP: O yanlış yola sapanlar kendilerine gelen Kur'an'ı inkâr ettiler. Halluki O, öyle eşsiz bir kitaptır. Ki ne önünden, NE DE ARKASINDAN ONA BATIL GELEMEZ. (Fussilet 41/41-42).

SORU: Kur'an'da Allah hakkında verilen başlıca bilgiler nelerdir?

CEVAP: Allah, ondan başka Tanrı olmayan, kendisini uyuklama ve uyku tutmayan, diri, her an yaratıklarını gözetip durandır. Göklerde olan ve yerde olan ancak O'nundur. O'nun izni olmadan katında şefaathane edecek kimdir? Onların işlediklerini ve işleyeceklerini bilir, dilediğinden başka, ilminden hiçbirşeyi kavrayamazlar. Hükümranlığı gökleri ve yeri kaplamıştır, onların gözetilmesi O'na ağır gelmez. O yücedir, büyüktür. (Bakara, 2/255).

Göklerde ve yerde olanlar Allah'ı tesbih ederler. O güçlüdür, hakimdir. Göklerin ve yerin hükümranlığı O'nundur, diriltir, öldürür. O her şeye kadirdir. O herşeyden öncedir, kendisinden sonraya hiçbirşeyin kalmayacağı sondur, varlığı aşıkardır, GERÇEK MAHIYETİ İNSAN İÇİN GIZLIDIR. O her şeyi bilir. GÖKLERİ VE YERİ ALTI GÜNDE YARATAN, sonra arşa hükmeden, yere gireni ve ondan çıkan, GÖKTEN İNENİ VE ORAYA YUKSELENİ bilen O'dur. Nerede olursanız olun, o sizinle beraberdir. Allah yaptıklarınızı GÖRÜR. Göklerin ve yerin hükümranlığı O'nundur. Bütün işler Allah'a döndürülür. (Hadid, 57/1:5).

O, kendisinden başka Tanrı olmayan, hükümran, çok kutsal, esenlik veren, güvenlik veren, görüp gözetken, güçlü, buyruğunu her şeye geçiren, ulu olan Allah'tır. Allah, putperestlerin kostukları eşlerden münezzehtir. O vareden, güzel yaratan, yarattıklarına şekil veren, EN GÜZEL ADLAR KENDİSİNİN OLAN Allah'tır. Göklerde ve yerde olanlar O'nu tesbih ederler. O güçlüdür, hakimdir. (Haşır, 59/22:24).

Allah, melekler ve adaleti yerine getiren ilim sahipleri, O'ndan başka Tanrı olmadığına şahitlik etmişlerdir. O'ndan başka Tanrı yoktur. O güçlüdür, hakimdir. (Al-i İmran, 3/18).

SORU: Bu tanımlamalarda, yaratıklara ilişkin sıfatlar ve haller yer almaktadır. Allah gerçekten bu çerçevede tanımlanabilir mi? Allah insanlarla karşılıklı konuşur mu?

CEVAP: Allah bir insanla karşılıklı konuşmaz. Ancak vahiyle yahut perde arkasından konuşur, yahut bir elçi gönderip izniyle dileğini vahyeder. O, YARATIKLARIN NİTELİKLERİNDEN YÜCEDİR, hakimdir. (Şura, 42/51).

SORU: Şu halde, Kur'an doğrudan Allah'ın sözü müdür?

CEVAP: Andolsun bunlara ki o, şerefli bir elçinin, Allah'tan alıp getirdiği sözüdür. O elçi, güçlüdür. Arş sahibi Allah'ın yanında değerlidir. (Tekvir, 81/19-20).

SORU: İlk inen sure ve ayetlerinde nasıl bir hitap vardır?

CEVAP: Yaratan Rabb'in adıyla OKU. O, insanı bir kan pıhtısından yarattı. Oku, Rabb'in nihayetsiz kerem sahibidir. Ki O, kalemle yazmayı öğretendir. İnsana bilmediğini O öğretti... (Alak, 96/1:5).

SORU: Cebrail'in sözü olduğunu açıkça anlaşılan başka ayetlerden örnekler verir misiniz?

CEVAP: Allah, «iki Tanrı tutmayın. O, ancak tek Tanrı'dır. Yalnız benden korkun...» dedi. (Nahl, 16/51).

O, insanı bir damla suran yarattı. Ve o da apaçık bir hasım kesildi. (Nahl, 16/4).

Hamdolsun o Allah'a ki, gökleri ve yeri yarattı, karanlıkları ve aydınlığı varedti. Yine de inkarcılar, Rabb'lerine başkalarını denk tutuyorlar. (En'am, 6/1).

Gökleri ve yeri yoktan vareden, melekleri, ikişer, üçer, dörder kanatlı elçiler yapan Allah'a hamdolsun. O, yaratmada dilediğine dilediğini artırır. (Fatır, 35/1).

SORU: Konuşanın kim olduğu açıkça anlaşılmayan ayetler de var mıdır?

CEVAP: Elif, lam, ra. Bu, bir kitaptır ki, hikmet sahibi, herşeyden haberi olan Allah tarafından ayetleri sağlamlaştırılmış, sonra da güzelce açıklanmıştır. Ta ki Allah'tan başkasına yapmayasınız. ŞÜPHE-SİZ BEN SİZE GÖNDERİLMİŞ BİR MÜJDELEYİCİ VE UYARICI-YIM. (Hud. 11/1-2).

ALLAH'ın ayetlerini ve O'na kavuşmayı inkar edenler, işte onlar BENİM RAHMETİMDE N ümidi kesmişlerdir ve onlar için acı bir azap vardır. (Ankebut, 29/23).

SORU: Kaynağı doğrudan Allah'a izafe edilebilecek ayet yok mudur?

CEVAP: Kullarım sana benden sorarlarsa söyle: BEN onlara yakınlım. Bana dua edince dua edenin duasına karşılık veririm. O halde onlar da bana karşılık versinler, bana inansınlar ki, doğru yolu bulalar. (Bakara, 2/186).

SORU: Sure ve ayetlerde en çok rastlanılan hitap şekli nedir?

CEVAP: Doğrusu, BİZ, Kur'an'ı Kadir gecesinde indirmişizdir. (Kadir, 97/1).

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

O zikri BİZ indirdik. BİZ ve O'nun koruyucusu da elbette BİZİZ. (Hicr, 15/9).

BİZ bu Kur'an'ı bir dağa indirseydik, ALLAH'ın korkusundan onu, baş eğmiş, parça parça olmuş görürdün. Bu misalleri, düşünsünler diye insanlara VERİYORUZ. (Haşr, 59/21).

İşte bunlar, ALLAH'ın ayetleridir. Bunları sana gerçek olarak OKUYORUZ. ALLAH, alemlere zulmetmek İSTEMEZ. (Al-i İmran, 3/108).

Bunlar, ALLAH'ın ayetleridir, bunları sana gerçek olarak OKUYORUZ. Elbette son gönderilen elçilerdensin. İşte BİZ, o elçilerden kimini kiminden üstün KILDIK. ALLAH onlardan kimiyle konuştu, kimini de derecelerle YÜKSELTTİ... (Bakara, 2/252-253).

Alemlerin Rabb'i ALLAH'a HAMDOLSUN. O Rahman'dır, Rahimdir. Din gününün sahibidir. ANCAK SANA KULLUK EDER, ANCAK SENDEN YARDIM İSTERİZ. BİZİ doğru yola ilet. Nimet verdiğin kimselerin yoluna. Kendilerine gazabedilmiş olanların ve sapmışların yoluna değil. (Fatiha, 1/1:7).

SORU: Bütün bu ayetlerde özellikle «BİZ» hitabı dikkati çekiyor. «BİZ» hitabıyla konuşan/konuşanlar kimdir, dünyanın sevk ve idaretiyle görevli, Cebrail'in de dahil bulunduğu yüksek yönetici melekler topluluğu mudur? Ruhsal yönetim mekanizması mıdır?

CEVAP: Allah'ın boyası ile boyan. Allah'ın boyasından daha güzel boyası olan kimdir? BİZ ANCAK ONA KULLUK EDERİZ. (Bakara, 2/138).

BİZ ancak RABB'inin emriyle ineriz. Önümüzde, arkamızda ve bunlar arasında olan her şey O'na aittir... (Meryem, 19/64).

BİZİM İÇİMİZDEN HERKESİN BELLİ BİR MAKAMI VARDIR. BİZİZ O SAF SAF DİZİLENLER BİZ. BİZİZ O TESBİH. EDENLER BİZ. (Saffat, 37/164:166).

BİZ bir şeyin olmasını istediğimiz zaman, söyleyeceğimiz söz, sadece ona «ol» dememizdir, derhal oluverir. (Nahl, 16/40).

SORU: Meleklerin görevleri ile ilgili başka ayetlerden örnekler verir misiniz?

CEVAP: O, kullarının üstünde tek hakimdir. Size koruyucu melekler gönderir, nihayet birinize ölüm gelince elçilerimiz onun canını alırlar, onlar bu hususta hiç geri kalmazlar. (En'am, 6/61).

Onların her birini önünden ve arkasından izleyen melekler vardır, onu Allah'ın emriyle korurlar. (Ra'd, 13/11).

Oysa üzerinizde yaptıklarınızı zaptedici melekler vardır. (İnfitar, 82/10).

SORU: Bu yönetim mekanizmasının ordusu da var mıdır?

CEVAP: Göklerin ve yerin askerleri Allah'ındır. (Fetih, 48/7). (Fetih, 48/4).

SORU: Bu ordu ile yeryüzüne müdahale edilmesi mümkün müdür?

CEVAP: Kesif bulutlarda Allah'ın azabının ve azap meleklerinin gelmesini ve işlerinin bitirilmesini mi beklerler? (Bakara, 2/210).

SORU: Bu konuda başka ayet var mıdır?

CEVAP: İyi bilsinler ki BİZ, melekleri ancak hak ile İNDİRİRİZ, o zaman da kendilerine asla göz açtırılmaz, derhal işleri bitirilir, mahvolup giderler. (Hicr, 15/8).

SORU: İnsanlar, «BİZ» olarak kendini tanıtan bir plan/mekanizma tarafından mı yöneltilmektedirler yani?

CEVAP: Hiçbir can yoktur ki, başında bir yaptığı işleri gözetleyip muhafaza edici olmasın. (Tarık, 86/4).

İnsan başıboş bırakılacağını mı sanır? (Kıyamet, 75/36).

Sonra İŞBÖLÜMÜ YAPAN MELEKLER HAKKI İÇİN. Muhakkak size va'd olunanlar doğrudur. Kıyamet günü elbette vukubulacaktır. (Zariyat, 51/4:6).

SORU: Yeri gelmişken, bu ayette de geçen, kıyametin zamanı hakkında bilgi verir misiniz? Kıyamet zamanı aslında belli ve kesin midir?

CEVAP: Biz onu, sadece sayılı bir süre için erteliyoruz. O gün geldiği zaman hiç kimse O'nun izni olmadan konuşamaz. (Hud, 11/104-105).

SORU: Yönetici melekler topluluğu ya da ruhsal idare mekanizmasından daha açıkça sözedilen bir ayet var mıdır?

CEVAP: De ki, «O, büyük bir haberdir. Ama gafletinizden dolayı siz ondan yüz çeviriyorsunuz. YÜCE TOPLULUK TARTIŞIRLARKEN ARALARINDA NELER GEÇTİĞİ HAKKINDA BİR BİLGİM YOKTU. Ben ancak apaçık bir uyarıcı olduğum için bu bilgi bana vahyediliyor». (Sad, 38/67:70).

SORU: Allah, yaratıklara ilişkin sıfatların sıfatlandırılabilir mi?

CEVAP: Kudret ve şeref sahibi Rabb'in, onların taktıkları sıfatlardan münezzehtir. (Saffat, 37/180).

SORU: Evrenler niçin yaratılmıştır?

CEVAP: Gökleri ve yeri altın günde yaratan O'dur. Arş'ı su üzerinde idi. Allah bu kainatı yarattı ki, hangiminizin daha güzel iş yaptığınızı denesin. (Hud, 11/7).

(Devam edecek)

Spirit Aktüalite

1930 yılı sırasında bunalım sürerken, Ohio Alliance'daki Mount Union College'de 30 dolara ihtiyacım vardı. Ailem mali bakımdan yetersiz olduğundan bana bu parayı gönderemiyordu.

Karlı, soğuk ve rüzgârlı bir günde, Dean Bowman beni amcam Charlie'nin evinde bunu sormak için yolladı. Bir mil yürüdüktan sonra, yengem bana kاپıyı kapamamı söyledi ve kendisinin babamdan nefret ettiğini ekledi. Üzülmeş-tüm ve koleje geri dönmeydim ama eve giderken Dean Bowman beni ofisinde bekliyordu.

Mount Union kolejini terkettikten sonra Emerson Williams'ın yerinde nívano çalmaya başladım. Youngstown'da çalışıyorduk. Ohionun Pittsburg'a olan uzaklığı çoktu ve onlar tekrar Youngstown'a döndüler. Bizim son çalışmamız Clava Club'de olmuştü ve Youngstown'ın biraz dışında bir verdi. Grubun 4 üyesi, ben de dahil olmak üzere Youngstown'ın Clava semtinde oturuyorduk. Hazel Puccins ve iki kız kardeşiyle kamı komsuyduk. Hazel Puccine ölü kocasıyla nasıl ilişkili kuracağını merak ediyordu. Ben her zaman okülte ilgi

İşin Zorluğu

Wade Barnes

duymuş biriydim ve bir gazetenin düzenlediği (Youngstown Indicator) pazar seansına devam ediyordam. Seans şehir merkezindeki bir dükkân da yapıyordu. O gelmeye ve 16 yaşındaki, benimle bir olan kızını da getirmeye karar verdi. O zaman 1956 yılının Aralığydı. Oda tamamen donuk ve sadece bir lamba ile ayarlanıyordu. Diğer kırmızı bir lamba da masanın üstündeydi. 14 kişi kadar davetli ve biz bekliyorduk. Hâlâ adını bilmediğim medyum bevez saahydı Kim olduğunu bilmediği bir adamın sözlerini söylediğini iddia ediyordu. Yukarıdaki ışık sönmüş, sadece bir kırmızı lamba çevreyi aydınlatıyordu. Duadan sonra bevez saah adam, diğer bulunanlara, orada buluşmalarından dolayı mutlu olduğunu belirten birkaç söz söyledi. Hazel Puccine'nin babasından hiçbir mesaj getirememisti Phi Beta Kappa adında bir adamdan aniden mesaj almaya başlamıştı Medyumun dediğine göre, mesaj veren bu vilyam Temmuzun 17 sinde ölmüştü. Kalbim hızla atıyordu. Bu ada-

mi tanımıştım. Dean Bowman'dı.

Medyum, onun, benim yaptığım işi beğenmediğini söyledi Ben ona benim müzisyen olmamı beğenmediğini sordum. Medyum, eğer isteseydim onun bana iş vermiş olacağını söyledi.

Bana, ölü bir adamın iş vermesine gülmüştüm. Medyum sempatik bir şekilde güldü. «Nasıl bilebilirdim» diye sordum. Bilmeliydin dedi. 1937 yılının subat ayında, içinde bulunduğum grup, kulübü terkettikten sonra kırıp dökmüştü ve sen yeni bir iş bulabilirdin dedi. 1937 sırasında, 2 şubatta biz kulübü terkettikten sonra, gerçekten kulübü su basmış ve sans olarak müzik aletlerine birsey olmamıştı. Grubun üyeleri de Youngstown'a terkettirme karar vermişlerdi. Hiçbirimiz evden başka bir yere gitmek istemiyorduk ve yoldan yorulmuştuk. Bundan ötürü Dean Bowman grubun 2 şubatta bozulduğunu söyledi. Üç ay sonra Youngstown'ın vakınındaki Alliance'deki eve gittim. Birkaç gün sonra WHGL Canton O-

hio radyosunda spiker olan Bill Cassidy'e yetişerek ondan bana iş bulmasını istedim. Ona radyoda iş bulma şansımın ne kadar olduğunu sordum. O «Piyano çalmak şartıyla mı?» diye sordu. «Hayır, spiker olarak» dedim. «Sorarım» dedi ve arabasına bindi. Akşam bana telefon ederek işi aldığımı söyledi. «Piyaniist olarak mı?» diye sordum «Belki, ama simdiñk spiker olarak» dedi. «Hiçbir şartsız mı?» diye şaşırdım. «Evet» dedi. Anlayamadım. Ve yarın saat 7'de işe başlayacakım.

Dean Bowman yapmıştı.

İşe ertesi günü gittim ve spiker olarak, daha sonra da prodüktör olarak iki sene çalıştım. Daha sonra NBC ve Cleveland'a geçtim. Oradan da Philadelphia'da WCAU'a ve sonra New York NSC'ye geçtim.

Hayatımdaki esrar Dean Bowmanı, her duyduğumda hatırlıyorum.

(FATE)

Bir Anlık Saadet

Phyllis Anne Hudry

Edith Ebert ve ben eski iki arkadaştık. Zaman zaman ölümle ilgili konulara girer, her ikimiz de ölümden sonraki hayatın varlığına inanırdık.

1980 Haziranında Edith'in başında bir beyin tümörü belirdi ve koma ya girdi. Racine, Wis'deki St. Luke's Memorial Hastanesinde ziyaretine gittim. Birlikte dua ettik. Gözlerini araladı yüzüme baktı.

23 Ağustos gecesi içimde hissettiğim bir anlık bir saadete uyanarak yatağa doğruldum. Yatak odamızın içi âdeta parlak bir ışıkla aydınlanmıştı. Duvarlardan sökküşağının renkleri fış kırılıyordu. Tatlı bir müzik derinden derinden kulaklarımı dolduruyordu. Arkama dönüp kocamın tüm bu olup bitenlerden haberi olup olmadığını baktım. Mışıl mışıl uyuyordu. Basucumuzdaki saat tam iki onbeşi gösteriyordu. Perdenin aralığından dışarıdaki zifiri karanlığı farketmek mümkün oluyordu.

Sonra o parlak ışık sö-

nüp gitti. Müzikle birlikte renkler de kayboldu. Oda normal kapkaranlık hâline büründü. Bir süre yatağımın içinde oturarak o bir anlık saadetin iyice farkına varmaya çalıştım. Sonra yatağı uyadım.

Sabahleyin 7.00 de telefon çaldı. Bu kadar erken kimin arayabileceğini tahmin etmeye çalışırken telefonu açtım. Edith'in kocası John arıyordu. O gece sabaha karşı 2:15'de hayata gözlerini yummuştu.

Acaba Edith bizim odamıza kadar gelek öte âlemin ne kadar mutluluk verici bir ortam olduğunu bana da anlatmak için mi bu kadar değişikliğe neden olmuştu? Sonunda onun bana öte âlem hakkında kısa ve kabaca bir fikir vermek istediği kanısına varmaktan kendimi alamadım. Korkulacak, çekinilecek bir şey yoktu. En azından dostluk bağlarının güçlü olduğu sürece içine girip çıkabileceğim bir başka ortamdan başka bir şey değildi.

FATE'den)

Söze Gelenler

MEHMET SANCAR

Spiritüel Açıdan Dinsel Yorumlar: 12

«CİHAD»

— «Cihad,» din için başkalarıyla, düşmanlarıyla savaşmak mıdır? Hem «dinde zorlama yoktur» deniliyor; hem de zorlamak için savaşıyor!. Bu ne biçim din anlayışıdır?

— Kişinin asıl düşmanı, hizmetine sokamadığı kendi nefsanîyetidir. Nefsanîyet, dolayısıyla cehalet, en güçlü düşmanımızdır...

«Sizinle kital edenlerle Allah yolunda kital edin, El uzatmayın. Zira Allah el uzatanları sevmez (Kur'an, El-Bakara S. 2/190).»

«Ey iman edenler! Kafirlerden size yakın olanlarla kital edin Onlara sert davranın da onlar sizlerde sertlik bulsunlar. Biliniz ki Allah, sakınanlarla beraberdir (Kur'a, El-Tevbe S. 9/123).»

«Zulme uğradıklarından dolayı kitalde bulunacak mü'minlere izin verilmiştir Muhakkak ki Allah, onlara yardım etmeye hakkıyla kaadirdi. (Kur'an El-Hac S. 22/39).»

«Allah, din uğrunda sizinle vuruşmayan, sizi diyarınızdan çıkarmayan kimselere iyilik yapmanızı ve insaf muamele etmemizi yasaklamaz. Çünkü Allah, insaf edenleri sever. (Kur'an, El-Muntehine S. 60/8).»

«Sizinle savaşanlarla Allah yolunda savaşın. El uzatmayın.» deniliyor ki, savaşma zorunluğu, savunmadan, ayakta kalabilmekten, nefsini korumaktan doğuyor. Ve, «Allah yolunda savaşın.» kendi adınıza savaşmayın, anlamındadır... Hele «El uzatmayın», tecavüz etmeyin, saldırmayın, uyarısı cihad

için en açık sözlerdir.. Durun durun ken, karşınızdakini zorla kendi dinimize sokmak amacıyla cihat sözü, hiç yok!

«Kâfirlerden size yakın olanlarla savaşın.» sözündeki «kâfir» olanlar üzerinde biraz duralım.

«Kâfir olup halkı Allah yolundan geri döndürenler yok mu, onlar doğru yollardan uzak bir sapıklık içinde durup kalmışlardır. (Kur'an, El-Nis: S. 4/167).»

«Allah'ın meşitlerinde Allah'ın isminin anılmasını men' eden ve o meşitlerin viran olmasına uğraşanlardan daha zâlim kim olabilir. (Kur'an, El-Bakara S. 2/114).»

«Ehl-i İncil, Allah'ın İncil'de inzal ettiği ile hükümsin. Her kim, Allah'ın inzal ettiği ahkâm ile hükmetmezse, işte fâsıklar onlardır. (Kur'an, ElMaide S. 5/47).»

Kâfirin kimler olduğu belhîdir. Buna rağmen, bunlar bile tefrik edilip, «yakın olanlar» şartı koşulmuştur. Çünkü zararlı olacak olanlar, yakında bulunandırlar...

Buradaki sertlik sağlamlık, kesinlik, gerçek imanlık anlamındadır.

«Onlara sert davranın da onlar sizlerde sertlik bulsunlar.»

Bu, öyle bir davranış olacak ki, karşınızdaki böyle bir davranışla karşılaşınca, tavrimizin kesin ve kararlılık içinde olduğunu anlavacaktır. Bu davranışın, bir «acabası», bir taviz ümidi yoktur. Yani, karşınızdakine «Orada dur ve öylece kal! Sakın bu tarafa geçeyim demel» demek iste-

mişsek; karşımızdaki bu sertliğimizi görmüş, ciddiye almış ve bir daha bu tarafa yönelmek cesaretini kendinde bulamamıştır. Ki, böylece sürekli sürtüşmeler önlenmiş... Ve sürtüşmelerle zaman kaybedilmemiş olsun...

Demek ki, cihad, bize ayak bağı olanların giderilmesi için yapılacak bir işlemdir. Bize ayak bağı, düşmanlarımız da olabilir, kendi nefsanîyetimiz de...

Bizim dışımızda kalanlarla «Bizim inanmıyorlar...» diye savaşmak, her zaman savaşanlara —din açısından, mânevîyat açısından, dostluk açısından— hiç bir şey kazandırmamıştır.

Tarih'teki dinsel savaşların varlığına hâlâ sarılamamıştır! Çünkü bu sözünü ettiğimiz savaşlar, nefsanîyetin tevilci yorumlarıyla «Bizimle kıtal etmeyenlerle —sözüm ona Allah yolunda!— kıtal etmek» şeklinde olmuştur. Mezhep kavgalarını, Hacı seferlerini ve şimdi aklımıza gelmeyen benzeri dinsel savaşları düşünün... Savaşanlara, gerçek anlamda ne kazandırmıştır? Husûmetten, kinden, istihbarattan öte, ne vermiştir o insanlara? Kılıc zoruyla «Ben Müslüman oldum» ben Hristiyan oldum» demenin, vararı kimedir, zararı kimedir?

«El uzatmayın! Zira Allah, el uzatanları sevmez» diyor. Bu söze rağmen, Allah yolunda savaşıyorum, zirvasıyla, kişileri zorla kendi dinine sokmaya çalışmak, «El uzatmak» değil midir? Bu zulmettiğimiz insanlar, bugün bize boyun eğseler de, yarın muhakkak bize baskılayacaklardır. Nitekim de henüz öyle olmuştur. Bu baskıyı kaldırmamanın, bu bize saldırmanın asıl sebebi kim? Daha önceden bu zemini hazırlayan bizler değil miyiz?

Sertlik, kararlılık, ilkelerine bağlılık, imanlılık tarzında «acelli ederse; karşımızdaki insanlara en güzel örneği sunmuş oluruz. «Zaten onlar huzursuzluk, karşıya içindedirler... Daha önceleri bizler de öyleydik... Fakat,

yeni din sayesinde örnek bir topluluk olabildikse, hâlâ bizlerin eski durumda bulunan o huzursuz insanlardan, özenecekleri örnekleri bizlerde görenler, ister istemez bize iltihak edeceklerdir» diyebilirmeliviz. Önerilerindeki örnekleri görüp kismetini seçemeyenlere ise, ne yaparsak, fayda vermez...

İste bunun için, «Biz, onların gözlerini kör, kulaklarını sağır ettik; kalblerini mühürledik. Sen onları bize bırak...» mealindeki sözler uyarı olarak gelmişti...

Sonra, bu enkarnasyonunda maddecî, hattâ kâfir olarak yaşaması gereklivse; o kişiyi, o kişileri, zorla yoldundan döndürmek doğru olur mu?

Dinlerde, genellikle kapalı geçilmiş enkarnasyon anlayışına girilemediğinden, işin esası, bir türlü kavranılamamıştır. Kavrayabilenler de —devde kulak kabilinden— azınlıkta kalmışlardır...

«Biliniz ki, Allah sakınanlarla beraberdir.»

«Yakın olanlarla kıtal edin... sert davranın...» gibi, bu türden ne kadar cihâ sözleri edilmişse; «el uzatmayın, sakının» gibi uyarılar da hiç ihmal edilmemiştir. Çünkü din anlayışında hakka tecavüz yoktur. Kim olursa olsun, hak edene hak ettiği muhakkak verilir... Yeter ki bu hak edişler, bir «el uzatmanın», bir «sakınmamazlığın» getirdikleri olmasın...

Cihad için, savaş için kimlere hitap ediliyor?

«Ev iman edenleri!», «mü'minler» gibi hitaplarla, gerçekten zulme uğranıldığına karar verebilecek olanlar seçilmiş oluyor ki, hak yerini bulsun diye... Nitekim ilk savaş için —bütün cilelere, tecavüzlere rağmen— Yukarı'dan izin beklenilmiş: Ayet inmişti...

«Kâfir» sözü dikkat edilirse, «düşman» olanlar için pek kullanılmamıştır. Yahut şöyle diyelim: Baslençta, düşman savılanlar içinde, «kâfirlik» yapabilecekler «ok gibiydi. Çünkü (Devamı 38. sayfada)

İnsan AURA'sı Enerji Alanları ve Tıbbi Teşhisler

• SHAFİCA KARAGÜLLA

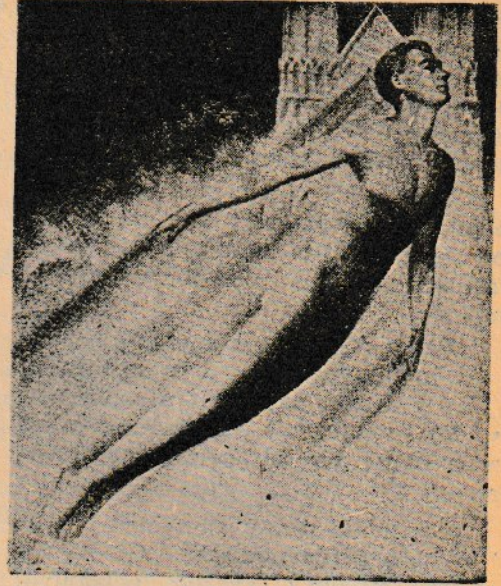
Çev.: HASAN YEŞİLİRMAK

(Geçen Sayıdan)

Sinir hastahkları uzmanı olan Şefika Karagülle insanları çevreleyen enerji alanları bulunduğunu ve girdap gibi döndüğünü iddia ederek, bu iddialarını kanıtlamak için sezgileri güçlü kimselerle araştırmalar yapıyor. Ş. Karagülle çalışma yöntemlerini şöyle açıklıyor: «Diane bu sezgisellerden biri. Teşhis yeteneği oldukça güçlü ve hayret verici. Kendisi arkadaşım olduğu için H.S.P. (Higher Sense Perception) yani, daha yüksek idrak hassasiyetine sahip olduğu için onunla çalışmak istedim. Bana ayıracak zamanı yoktu. O nedenle uzun vadeli bir program yapmak mecburiyetinde kaldım.»

«Diane gibi iki hassas sūje daha vardı, ikisi de iş sahibi idiler. Diane bana haftada iki saatini ayırabileceğini vaadetti; ve memnuniyetle kabul ettim. Diane kendi yeteneklerini kontrol edebiliyor ve onları zamanında etkin hale getirebiliyordu. Duru-görü gözlemleri güvenilir olduğu gibi tıbbi teşhislere de uyuyordu.»

«Aşağıdaki tıbbi teşhislere ve deneylere açıklık vermek üzere, Diane'nin ne gördüğünü sıralıyorum. O, fizik bedeninin fiziksel roganlarını, bu

organların hasta veya hasara uğramış olup olmadığını, görevlerini yapıp yapmadığını görebiliyordu. Diane tıp yapmadığı gibi psikoloji de bilmiyor. Böyle iken tanımları açık, seçik ve kolayca tıbbi kelimelere çevrilebiliyordu. Keza tıbbi teşhisler Diane'nin teşhislerinin doğruluğunu açıkça kanıtliyordu. Beni hayrete düşüren Diane'nin gördüğü diğer şeylerdir.» Şöyle söylüyor Diane:

«Bir hayatsal enerji veya enerji sütunu var. Bu enerji sütunu fizik beden gibi yoğun bir durumda. İçerisinde, tıpkı ışık saçan, kırılmıyan bir ağ gibi olan ışın. Bu ışın ağının titreşimleri uyumlu bir hareket halinde olup, televizyonun görüntü camında henüz odaklaşmamış resmin ışık çizgileri gibi. Bu enerji bedeni (alanı) fizik beden içinden dışarı doğru yayılmakta ve 3,5 - 6 santim kadar. Ve fizik bedeninin de konyası.»

Diane ısrarla diyor ki: «Fizik yapıdaki bir çok sıkıntılar veya karışıklıklar önceden oluşuyor ve daha sonra ikisi birlikte bu enerji alanı ile açığa çıkıyorlar. Bu enerji sütununun veya alanının titreşimleri ile meydana

gelen enerji kalıbındaki güç sekiz girdap halinde ana girdaplar oluyor. Bir de bu girdapları boylu boyunca takip eden daha küçük güç girdapları var.»

Diane bu girdapları tasvir ederken enerjinin bu girdaplar içinde ve dışında hareket ettiğini ilâve ediyor. Diyor ki: «Girdaplar ise spiral konilere benziyorlar. Keza bu girdaplardan yedi tanesi doğruca vücudun çeşitli salgı bezlerine uzanmakta ve onlarla uyum sağlamaktadır. Spiral konik enerjinin fizik bedenin genel alanında bazı patolojik olgulara yol açtığını girdapların hareketlerini yavaşlattığını veya hızlandırdığını; bu hareketlerin ritmik veya silkinme şeklinde olduğunu; bazen enerji kalıbı içinde bazı kırılmalar, kopukluklar meydana geldiğini ve sekiz ana girdabın herbirinin daha küçük, çeşitli ve farklı sayıda spiral enerji konilerinden oluştuğunu gördüm.» Bu ana girdaplardan (makro - vortiklerden) beşi bir hat halinde omurilik boyunca uzanmaktadır. Bu beş girdaptan biri omurilik bölgesinde, biri aşağı yukarı kasık bölgesi kemiği ile (pubiçbone) göbük arasında, bir diğeri göbük bölgesinde, biri aşağı yukarı göğüs kemiği (sternum) hizasına kalp bölgesine yakın yerde beşincisi de gırtlak (larinx) bölgesinde.»

«Büyük girdaplardan biri pankreas ile dalak sahasında, vücudun sol tarafında bulunuyor, ama omurilik girdabının kalıbı ile ilişkili görülüyor. Büyük girdaplardan ikisine gelince biri iki kaşın birleştiği yerde, diğeri ise başın tepe bölgesinde bulunuyor. Bu arada diğerlerine göre daha küçük olan bir dokuzuncu girdap var ki, kafatasının arkasında ve omurilik soğanı (Medula Oblongota) yakınında. Öyle görüyorum.»

«Omurilik bölgesindeki enerji girdabı, direkt adrenal salgı bezleriyle (Böbrek üstü) ilişkili. Ve bu enerji girdabı dört daha küçük spiral koni

meydana getiriyor. Bu enerji girdabı kesin belirtilere (noktacıklar, tanecekler) koninin merkez noktasında uyumlu bir şekilde dönmekte.»

Diane açıklamalarına devam ediyor: «Eğer girdabın merkezinde bir hasar varsa bu bölge hastalanıyor, spiral konide kırıklar veya hasar varsa o bölgede fizik beden fonksiyonlarında aksaklık oluyor. Eğer bu büyük girdaplardan herhangi birinde yavaşlama veya düzensizlik veya kaçak varsa çekirdekte (merkezde) ve fizik o bölgesinde bazı ciddi hastalıklar meydana gelebiliyor. Eğer enerji konisinin kalıbında ritim dışı bir hareket oluyorsa veya görülüyorsa yani bir kırılma, bir çatlak varsa bu durumun o bölgedeki fonksiyon bozukluğundan ileri geliyor.»

Diane'nin ifade ettiğine göre, ana girdaplar kendilerine has çok sayıda spiral enerji konilerine sahip. Ve bunların tümü ana girdaptan oluşuyor. Bu ifadeye göre büyük girdaplar Mandalla kalıbından geliyor.

Diane'nin yaptığı ilk denemelerde, gayet açık bir şekilde tıbbi teşhisler koyduğum hastalar seçmiştim. Sonra Diane'den hastayı gözlemlemesini ve bütün detayı ile, mümkün olduğu kadar tüm fizik beden koşullarını anlatmasını istedim. Şunu da belirtiyim ki, Diane'ye hastanın adını bile vermedim. O, o anda hastanın fiziksel koşullarını gözledi ve bütünyle gerçek olan hallerini açığa çıkardı. İlâveten enerji girdaplarının ve enerji alanlarının da görünümünü açıkladı.

Bunun üzerine ben, bu enerji alanı bilgilerinin sağlığı yerinde olanla hasta olan biri arasında kıyaslamaya karar verdim. Günlerce deneyler yapıyoruz artık. Diane'de gün geçtikçe raporlarını evvelkilerine nazaran daha sağlıklı vermeye başladı. Örneğin enerji bedeni (alanı) anlatarak, güç girdaplarını, organların, salgı bezlerinin, sinirlerin, dokuların durumlarını (Lütfen sayfayı çeviriniz)

teker teker ortaya koyuyordu. Öyle bir duruma geldim ki, ben de Diane'nin apaçık gördüklerini, resim görüntüleri gibi ve hastaların sağlık durumlarını algılamaya başladım.

Arkadaşlarımdan biri ve kocası, sağlıklı kimselerin değerini anlamak programına gönüllü olarak katıldılar. İlk hamlede, Diane, her ikisinin de nümüne olacak derecede sağlıklı olduklarını söyledi. Bir yıl sonra kocası topallamaya başladı. Bunun üzerine Diane'nin ikinci bir test yapmasını önerdim. Bu gibi testleri, kıyaslama bakımından pek çok kimsede uyguladım. Diane ilk seferki teste göre şimdi tereddüte düştü. Onlar girdince Diane bana raporunu verdi. «Bir yıl öncesine nazaran adamın enerji alanında kesin kasılmalar ve bozulmalar vardı. Onun, bir yılın sekiz ayı içinde pek ciddi fiziksel rahatsızlıklar geçirmekte olduğunu ve kalça durumunun iyi olmadığını söyledi.» Diane haklıydı ve sekiz ay içinde adamın rahatsızlığı Parkinson hastalığına dönüşerek hastanelik oldu ve ameliyat gerekiyordu.

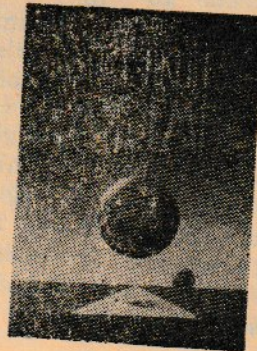
Diane bunun bir önsezi olmadığı hususunda direniyordu. Enerji ağı ve ya bedeni bu durumun birkaç ay öncesinden oluştuğunu açıkça gösteriyordu. Her ne zaman Diane'ye önsezilerini ve hastalığın seyrini rica etsem o, samimiyetle fizik bedendeki rahatsızlığın enerji kalıbında veya enerji bedeninde (veya alanında veya ağında)

gördüğünü tekrarlıyordu. Diane ve diğer duyarlıların gördükleri bu enerji alanının total yapısı çeşitli kimselerin fizik bedenlerinde görülen değişimlerin aynı idi. Örneğin: Görülebilen tüm bu enerji dokusu ya sıkı bir şekilde örülmüştü ya da çok gevşekti. Şöyle ki kaba ve zarif, donuk ve parlak olabiliyordu. Bu enerji alanı fizik bedenden en az üç santim kadar taşmaktadır. Hastalık durumlarında ise bir dizi halinde rahatsızlıklar ve sıkıntılar görebilecektir. Enerji alanının zayıflaması halinde, enerji kalıbının enerji akımında normal akıntıya nazaran kırılmalar, dokusunda yarıklar, boşluklar veya güç hatları boyunca yara izlerine benzer karışıklıklar olmaktadır. Diane bütün bu hususları güvenle ortaya koyabiliyordu.

Normal kimseler üzerinde geniş çapta çalışmalar yaparken, yine hasta olanlar üzerinde de müşahedeler yapmaya hazırız. Hastalarını iki gruba ayırmaya karar verdim. İlaçla tedavi görenler ve evveliyatını bildiklerim ve tıbbi olarak hiçbirşey bilmediklerim. İkinci gruptakilerine Diane'nin kontrolünden sonra tıbben ele alacaktım. Bu suretle Diane'nin benim düşüncelerimi okumasına imkân vermemiş olacak ve bu konu üzerinde haksız konuşmalar yapanların karşısında daha inandırıcı olacaktım.

(Devam edecek)

Kaynak: Nicholas M. Reash'ün «THE HUMAN AURA» adlı kitabından.

Atlantis Uygarlığı

Cüneyt KURDOĞLU

(Geçen sayıdan devam)

GÖÇLER:

Üç etken, Atlantis'den göçlerin başlamasına neden olmuştur

1. Nüfusun artması.
2. Felâketlerden önce uyarılan rahiplerin göçlere neden olması.
3. Turanlılar'ın başlangıçtan itibaren koloni ruhu ile dolu olmaları

İlk göçler Rmoahal günlerine kadar gider. Atlantis Kitası'nın kuzey doğusuna yerleşen Rmoahaller, güneyden Tlavatlılar tarafından saldırıya uğrayınca Grönland'a doğru, daha da güneye göç ettiler. Aynı zamanda kuzey-batıya ve o zamanki İskandinavya Adasına doğru göç ettiler. Bu ırkın bugünkü kalıntıları, bugünkü modern Lappler'i oluşturmaktadır. Bir zamanlar Ekvator bölgesinde yaşayan Rmoahal - Lemuryalarının torunları, bugünkü Ekvator bölgesinin (Afrika) zencileridir.

Tlavatlı kolonicileri her yöne göç etmişlerdir. 800.000 yıl öncesinden başlayarak, o zamanlar gelişmekte olan Amerika'nın batı kıyılarına (Kaliforniya) ve kıtanın güney kıyılarına (Rio de Jenerio) göç ettiler Çok sayıda Tlavatlı ise Afrika sahillerini dolaşarak Hindistan'a yerleşti ve orada yerli Lemuryalılarla karıştı ve Dravit ırkını oluşturdu. Bir kısmı da İskandinavya Adası'nın doğu kıyılarına yer-

leştiler. Üçüncü felâketten sonra Tlavatlı Irkının Güney Amerika'nın güney kıyılarına yerleştiklerini görüyoruz. Patagonyalıların bu halkın torunları olması ihtimali yüksektir. Güney Amerika'nın kahverenkli yerlileri bu ırkın torunlarıdır.

Toltekler'in göçlerinin büyük bölümü batıya, Orta Amerika'ya doğru olmuştur. Toltekler, Kuzey ve Güney Amerika kıtalarını kolonileştirmişlerdir. Binlerce yıl sonra Meksika ve Peru'da ortaya çıkan uygarlıklar Toltekler'den gelmektedir. Buna rağmen 14 bin yıl önce Peru'da kurulan İnka İmparatorluğu, Meksikadakilerden çok daha ileriydi.

Eski Mısır'a giden ve orada yerli halka karışan da Tolteklerdir. 400.000 yıl önce İnisiyatör Atlantisliler Mısır'a geldi. İlk büyük felâket meydana gelmiş ve Tolteklerin Altın çağı çoktan geçmişti. Atlantis'de halkların moral çöküşü ve kara majinin yaygın kullanımını Atlantis'li İnisiyatörlerin Mısır'a gelip yerleşmelerine neden oldu.

210.000 yıl kadar önce, inisiyatör varlıklar Mısır'da bir imparatorluk kurdular. Mısır'ın ilk İlahi Hanedanı'nı başlatarak halkı eğitmeye başladılar. İnisiyatör varlıklar, Mısır'da Gizede, ki iki büyük piramiti inşa ettirenlerdir. Piramitler büyük bir güç ve inisiyasyon merkeziydiler. 200.000 yıl önce meydana gelen 3 felâkette, Mısır sular altında kaldı. Etyopya'da, dağlık bölgeye çekilen sakinleri tarafından Mısır'a yeniden yerleşilir. Bu arada Atlantis'den Mısır'a göçler devam eder. Akadlar tarafından, Mısır'ın 2. İlahi Hanedanı başlatılır Bu Akadlılar da, yine inisiyasyon üstadlarıdır.

1000 yıl öncesinin felâketi, yine Mısır'ı sular altında bırakır. Fakat bu seferki gecici bir dalgadır. Bu felâketten sonra, 3. İlahi Hanedan Mısır'a yönetmeye başlar 3. Hanedanın ilk kralları döneminde, Karnak Tapınağı ve diğer önemli eski yapılar, Mısır'da inşa edilir (Lütfen sayfayı çeviriniz)

Posedla'nın batışıyla sonuçlanan son feâketten sonra, Mısır'daki inişiyeye varlıkların yönetimi sona erer. İnişiyeye varlıklar, İnişiyasyon Menkezleri'ni başka ülkelere taşırlar.

1.000.000 yıl öncesine kadar giden uzak geçmişte, büyük Atlantis Kitası'nın doğusuna yerleşen Turanlılar, daha sonra güneye göç ederek bugünkü Fas ve Cezayir dolaylarına yerleştiler. Bir kısım Turanlılar'ın ise, daha da doğuya doğru göç ederek, zamanla İç Asya Denizinin doğu ve batısını meskün ettiklerini görüyoruz. Uzun yıllar boyunca komşuları Toltekler'e boyun eğen Turanlılar'ın torunlarını meydana getiren Aztekler, Tolteklerin Orta Amerika'da kurdukları son İmparatorluğun yerini almışlardır.

Orjinal Sâmiler, iki nedenden dolayı göç etmişlerdir. Bunların biri, bu ırkın göç ruhu taşıması, diğeri ise bizim ırkımız olan Aryen Irkı'nın gelişmesi için seçilmelerinden dolayıdır. Orjinal Sâmiler, psişik güçler pahasına, fizik beyin güçlerini ve zekâlarını geliştirmektedirler. Orjinal Sâmiler, Atlantis'in hem batısına, hem de doğusuna göç etmişlerdir. Doğuya, Asya'ya gidenler, İç deniz dolaylarında ilk büyük Aryen İmparatorluğu'nu kurmuşlardır. Bir kısmı ise Mısır'a gitmiş ve oradaki yerli halkla karışmıştır.

Akadlar'ın ilk ortaya çıkışları, Akdeniz'de Sardunya Adası dolaylarıydı. Buradan Doğuya, İran ve Arabistan'a kadar yayıldılar. Aynı zamanda, daha önce gördüğümüz gibi, Eski Mısırlılar'a da yardım etmişlerdi. Eski Etrüskler, Fenikeliler, Kartacalılar, Sümer - Akadlar bu ırkın dallarıydılar. Bugünkü Basklar, belki de Akadlar'ın uzak torunlarıdır. İngiltere'de Stonehedge'i inşa edenler, Akadlı inişiyeye rahiplerdi.

Moğolların ise ana kıta ile hiçbir bağlantısı yoktu. Moğollar Kuzey Asya'dan Amerika'ya geçerek, Kuzey

Amerika Yerlileri arasında izler bıraktular.

BİLİM VE SAN'AT:

Atlantis'in tarihi çok uzun bir dönem kapsadığından, bu uygarlık birçok yükseliş ve yıkılış dönemlerinden geçmiştir. Fakat, uygarlıklarının en yüksek dönemlerinde, bizim uygarlığımızdan gerek psişik, gerek teknik düzey olarak çok ilerideydiler.

Mimarlık, heykeltıraşlık ve müzik san'at dallarının hepsi de Atlantis'de çok ilerlemişti. Atlantis'liler her tonuyla evlerini ve tapınaklarını süslemişlerdir. Heykeltıraşlıkta da ileri giden Atlantis'liler, tahta, bazalt gibi sert siyah taş, altın veya gümüşten heykeller yapmışlardır. Bu san'atlardan en ileri gideni mimarlıktı. Binaları devasa boyutlarda, masif yapılarıydı. Evlerini, genellikle bahçe içinde villâ tarzında inşa ederlerdi. Sütun tarafından desteklenen büyük tapınaklar inşa etmişler ve kubbeyle örtmüşlerdir. Bu kubbeler astronomik gözlemlerde kullanılmaktaydı. Tapınakların süslenmesinde değerli metaller, altın ve gümüş kullanırlardı. Metallerden alaşım yapmasını da biliyorlardı.

Atlantis'de eğitim devlet tarafından sağlanırdı. Her çocuk, 12 yaşına kadar bir eğitimden geçer, bu yaştan sonra çocuklar, yeteneklerine göre ayrı okullara devam ederlerdi. Daha yüksek yetenekler ve bilgi gösterenler daha ince ve ayrıntılı bir öğrenime tâbi tutulurlardı. Diğerleri ise, tarım, el sanatları, teknik okullarda yetiştirilirdi.

Daha yüksek okula devam edenler bitkiler ve bitkileri şifa ettiklerini etüd ederlerdi. Her öğrenim görmüş olan, manyetik şifayı da bilirdi. Kimya, matematik ve astronomi de etüd edilen konular arasında idi. Fakat, bu okullarda, üzerinde çalışılan ana konu, psişik güçlerin geliştirilmesi ve doğanın gizli güçlerinden yararlan-

maktı. Bitkilerin metallerin ve değerli taşların gizli özellikleri, transmütasyonun (metallerin birbirine dönüşmesi) alısmik süreci, bu çalışmalara dahildi.

Bitki ve hayvanlar âleminin de bilimsel çalışmaları yapılmaktaydı. Bitki türlerini birbirleriyle melezleştirerek yeni türler elde ediyorlardı. Bitkilerle ilgili bu çalışmalar, üstün bir bilginin ışığında, Atlantis'in tarım okullarında yapılmaktaydı.

Hayvanlar alanında yaptıkları çalışmalar daha da şaşırtıcı sonuçlara yol açmıştır. Sahip oldukları yüksek bilimsel bilgi sayesinde, şimdi yeryüzünde mevcut olmayan, mitoloji'den bildiğimiz acaip yaratıkları yarattılar. Bazı hayvanlardan daha değişik yaratıkların mutasyonuna (değişimine) yol açtılar.

Atlantis'liler, bugünkü bilimin ancak yeni yeni bulduğu enerji biçimlerini biliyor ve değişik alanlarda kullanıyorlardı. Aerodinamik yasalardan yararlanarak hava gemileri inşa ettiler. Daha sonra bu hava gemilerinin çalışmasında daha değişik enerji biçimleri kullandılar. Yeryüzünün magnetik güçlerinden de yararlanıyorlardı. Atlantis'lilerin, aynı zamanda değişik enerjiyle çalışan deniz araçları da vardı. Laser ışığını da kullanabilen Atlantis'lilerin, elektro - magnetik dalgalardan oluşan, dünyanın her yerine ulaşan güçlü bir haberleşme sistemleri de vardı.

Atlantis'liler, psikolojide de oldukça ileri düzeydeydiler. Suur - altının yapısını ve dinamiğini ve çeşitli psişik enerjilerini çok iyi tanıyorlardı. Telepati'yi de çok iyi kullanıyorlardı Bu tür psişik enerjileri, yukarıda bahsettiğimiz yüksek okullarda inceliyorlardı. Atlantis'liler, uygulamalarının en yüksek dönemlerinde bugün bizim de sahip olduğumuz teknik cihaz ve âletlere (radyo, televizyon, televizyonlu radyolar) sahiptiler. Bu ilerlemelerin yanı sıra, bu

gün bilimimizin yeni önem vermeye başladığı kristal bilim konusunda da, yüksek bilgiye sahiptiler. Bu kristaller ile kozmik enerjileri toplayıp, istedikleri yere yönlendirebiliyorlardı. Kristal bilimden yararlanılarak, çekim gücünü yok ediyorlar, eşyaları havaya kaldırabiliyorlardı. (Levite edebiliyorlardı). Göçler konusunda sözünü ettiğimiz Mısır Piramitlerinin yapılışında bu güçlerden faydalanmışlardı. Yeryüzündeki volkanik enerji biçimlerinden de yararlanan Atlantis'liler, sonunda bu enerjileri birbirlerine karşı kullanmışlardır.

Kısacası Atlantis'liler evrendeki değişik enerjileri biliyor, kullanıyor ve bunları diğer psişik enerjilerle birlikte yönlendiriyorlardı. Tabii, bildiğimiz gibi, tüm bu enerjilerin, Evrensel Yasalar'a uyumlu bir biçimde, tekâmül'e hizmet yerine, başkalarına hâkim olmak duyuların ve ego'nun tatmini v.b. gibi nefsanîyet hizmetinde kullanılması, Atlantis'in sonunu getirdi. Bilim ve san'at konusunu bitirmeden önce, biraz da Atlantis'in bilim, mimarlık, san'at ve teknoloji şahasesi olan başkentinden söz ederim. Platon da diyaloglarında, bu şehri, bütün güzellikleriyle tasvir etmiştir.

Atlantis'in Poseidon adındaki başkenti, Ekvator'un 35 derece kadar kuzeyinde Azor Adaları'nın biraz güneyindeydi. Doğusunda Posedia Adası'nın dağlık bölgesi, batısında ise geniş bir ova yer alıyordu. Kent, büyük bir limana sahipti. Şehir küçük bir tepenin vamacına inşa edilmişti Kent, bir birinden su kanallarıyla ayrılmış üç kuşaktan meydana geliyordu. Tepenin üstünde imparatorun sarayı ve bahçeleri yer alıyordu. Tepede aynı zamanda, Poseidon ve Cletio'ya adanmış büyük bir tapınak vardı. Saray çevreleyen su kusağının (kanalın) her men altında, hükümet daireleri ve dairesel bir kusu pisti vardı. Üçüncü su kanalının altındaki geniş dairese

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

bölge halk tarafından meskûn edilmişti ve bu bölgede de tapınaklar bulunmaktaydı. Kanalların suyu ise, şehir civarındaki bir gölden çekiliyor ve bir büyük depoda toplanıyor ve oradan tepeye kadar pompalanıyor, oradan da diğer kanallara dağıtılıyordu. Şehri bir dış duvar çevreliyordu ve bu dış duvar kalayla kaplıydı. İç duvar ise, kırmızı bir biçimde parlıyordu. Kent; beyaz, kırmızı ve siyah taşlarla kaplı saraylar, sıcak ve soğuk kaynakların suyu sağladığı halk banyoları ve çeşmeler ve de yemeyişil ağaçlarla doluydu. Kent zengin heykeltıraşlık ve sanat eserleriyle kaplanmıştı..

DİN:

Daha önce de değindiğimiz gibi, Atlantis, başlangıçta dünya dışı varlıklar tarafından yönetiliyordu. Bu nedenle Atlantis halkına, kendileriyle, evrensel ve Yaradan'la ilgili ilk bilgiler bu varlıklar tarafından sembolize biçimde verilmiştir. Bu sembollere en iyi örnek: BİR'İ (MUTLAK'D) temsil eden, disk biçimindeki güneş sembolü. Tabii sonradan bu sembol, Atlantis'lilerin uzak torunları tarafından yozlaştırıldı, sembolün anlamı yerine, sembolün kendisine ibadet edilmeye başlandı.

Daha sonraları, uygarlık ilerledikçe, düşünceenin ve suurun gelişimine uygun olarak, dinsel fikirler de gelişmiştir. İnisiyatik mihraklar aracılığıyla halk eğitiliyor, kendilerine evren ve evrensel yasalarla, spiritüel yasalarla ilgili bilgiler verilmiştir. Uygarlık ilerledikçe bazı Atlantis'liler bu spiritüel yasalara uygun yaşamaya çalışırken, diğerleri dinin göstermiş olduğu yoldan saptılar. Bugün bizim materyalistçe yaşam diyebileceğimiz, tamamen duyuların tetminine dayalı bir yaşam tarzına yöneldiler. Üstelik edindikleri psişik güçleri de bu amaçla kullanmaya başladılar. İşte, bu Evrensel Yasalar'a uygun yaşayanların oluşturduğu grupla, aksine yaşayanların oluşturduğu grup ara-

sındaki mücadele bir dizi felâketlere ve sonunda Atlantis'in tamamen batmasına yol açtı.

Atlantis'de tek Tanrıya inanılırdı. Daha önce söylediğimiz gibi, başlangıçta bu güneş diskiyle temsil edilirdi. Dinsel işleri rahip ve rahibeler yürütürler ve inisiyasyon okullarında rahip adaylarını yetiştirilirdi. Aynı zamanda Reenkarnasyon bilgisine de sahiptiler. İbadet biçimi ise, grup halinde yapılan konsantrasyon çalışmalarıydı. Konsantrasyonları ise, dışa dönük bir konsantrasyondur. Bu konsantrasyon aracılığıyla evrensel enerjileri kullanabiliyorlardı. Buna ilâveten, Atlantis'liler grup halinde dua ve meditasyon da yapıyorlardı. Özet olarak Atlantis'liler din'i, evrensel ve spiritüel yasaları ve Bir YARADAN (BİR - MUTLAK) kavramını içeriyorlardı.

Buraya kadar, elimizdeki belgelere ve bilgilere dayanarak Atlantis ve Uygarlığı'nı değişik yönleriyle incelemeye, anlamaya çalıştık. Fakat bu uygarlık hakkındaki bildiklerimiz, bilmediklerimiz yanında çok az kalmaktadır. Çok uzun bir devreyi kapsayan (1.000.000 yıl öncesine) bir uygarlığın ancak bazı anahatları hakkında bilgiye sahip biz ve henüz daha Atlantis'in varlığını kanıtlayacak kalıntılar da bulunmuş değildir. Bu nedenle, Atlantis'in gizemi; hâlâ varlığını sürdürmektedir. Fakat, Atlantis'le ilgili bilgilerimiz bize uygarlığımızla ilgili bir ders vermeli, Atlantis'liler gibi, kendi uygarlığımızı gerek mânen, gerek maddi yönde yozlaştırmamalıyız. Umuyoruz ki, Atlantis'le ilgili pek çok bilgi, yakında açığa çıkacaktır.

Yazarların Eserleri:

- 1 — Atlantis ve Kayıp Lemurya'nın Öyküsü.
- W. Scott Elliot (The Story of Atlantis and Lost Lemuria)
- 2 — Atlantis Olayı (The Case for Atlantis) Jalandris Research
- 3 — Ruh ve Madde Dergileri

Dünya-Dışı Yaşam Araştırma Projeleri

• N. Levent ALTAŞ, Astronom ◊
(B. Ü. Kandilli Rasathanesi)

(Geçen sayıdan devam)

U. S. Ulusal Bilim Akademisi 1962'de Dünya-dışı uygarlıklarla iletişim problemi üzerine özel bir konferans düzenledi. CETI probleminin tartışılmasına ve formüle edilmesine ön ayak olan en büyük katkıları Byurakan'da 1964 ve 1971 yıllarında yapılan Sovyet ve Sovyet - Amerika toplantıları sağlamıştır. CETI problemine ilişkin konular birçok memlekette çeşitli konferans ve toplantılarla ortaya konulmaktadır. Sovyet CETI programı yukarıda söz edilen toplantılardaki tavsiyelere göre geliştirilmiştir.

2. Dünya - dışı uygarlıklar probleminde başlıca araştırma alanları

Dünya - dışı uygarlıklar problemi doğa bilimleri kadar sosyolojik ve felsefedeki konuların girift bir karmaşasından oluşmaktadır. Bu geniş alan içindeki örgütlenme problemi daha dar bir alana dönüştürülerek; CETI problemi oluşturulmuştur. Bu problem, Dünya - dışı uygarlıkları araştırmada deneysel ve kuramsal çalışmalarını içeren, bilim ve teknolojinin değişik işleriyle karşı karşıya kalınan, model olduğu kadar da CETI sisteminin temel bağlantılarını tanımlayan bir konudur. Başarı dolu bir sonuç almak, Dünya - dışı uygarlıklar probleminin kalbini oluşturan bir dizi temel sorunun çözülmesine bağlıdır. Araştırmaların tasarlanması için prob-

lemleri iki grupta ele almak uygundur.

Grup A. Dünya - dışı uygarlıklarla iletişimi kapsayan Temel Problemler:

1. Astronomik materyaller: Kozmogoni, gezegenler, gezegenimsi cisimler ve katılmış yıldızların keşfedilmesi. Elektromanyetik spektrumun çeşitli bölgelerinde gökyüzü taramaları. Bazı özel kaynakların incelenmesi. Kozmik cisimlerde organik bileşiklerin araştırılması.

2. Yaşam: «Yaşam Olayı»nın daha kesin ve tam olarak açıklanması. Proteinsiz yaşam formlarının olası varlığı, Yeryüzü'nde yaşamın kökeni; yıldızlar arası ve gezegenler arası uzayda, diğer kozmik cisimlerde yaşamın olası alternatif kökenleri. Egzobiyoloji, Biyolojik evrimin yasaları ve onun egzobiyolojik genellemesi.

3. Zekâ ve zeki sistemler: «Zekâya da «Mantıklı Düşünme» fikrinin ayrı tutulması, Zeki bir sistemin modelleri, Karmaşık kendini organize edebilen sistem teorileri; Karmaşık sistemlerde bilgi temasları. Sembolik sistemler; dil, Düşünce ve bilgi teorilerindeki problemler; modellerin kısıtlanması

4. İnsanlık: Yeryüzü'nde uygarlığın gelişmesini yöneten yasaların incelenmesi. Dünya genelinde ortaya çıkan ve gelişen farklı uygarlıkların karakteristik özellikleri. Tahmin, Uza

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

ya açılmada gelişme ve üstünlük

5. Bilgi aktarımı: Bilgi iletişimi- nin ümit verici yöntemleri.

Bu sıklar (gökyüzü taramaları dı- şında) CETI problemi içinden kendi- liginden ortaya çıkararak oluşturulmuş- tur, bu yüzden şimdilik programda göz önüne alınmamıştır.

Grup B. CETI'e ilişkin doğrudan problemler

1. Kozmik uyarlıklar kuramı- nın cepheleri

2. Kozmik uyarlıklar arasında temaslar; olası kontak tipleri ve so- nuçları

3. Kozmik uyarlıklar arasında ilişki tarzları: «Zeki Sistemler» ara- sında bilgi teması kurulması için or- tak bir dil oluşturulması.

4. Dünya - dışı uyarlıklardan yararlanmak için bilimsel - tek- nolojik esas ve işlevler: Sinyal ara- ma tekniklerinin gelişmesi Uyarlıklar arasında sinyallerin değiş tokuşun da kozmik ortamın etkisi. Ümitvar elektromanyetik dalga boyu aralığının seçimi. Dünya - dışı uyarlıkların sin- yallerini belirlemek için kriter, «Çağrı Harfleri»nin karakteristikleri. Araştırı- aygıtlarının dizaynı. CETI sisteminde bağlantıların modelleştirilmesi. Bilgi- sayar modelleri.

5. Dünya - dışı uyarlık sinyal- leri için araştırmalar.

6. Sinyallerin çözülmesi.

7. Dünya - dışı uyarlıkların Ast- ro - mühendislik çalışmaları için araş- tırmalar: Bu programda ana vurgu, aygıt ve uygun tekniklerin geliştiril- mesi ve radyo bölgesindeki sinyalleri bulmak için gösterilen çabalar olması- na rağmen, bu konu daha mükemmel bir programda CETI probleminin di- ğer cepheleri hakkındaki planlamaya dahil edilecektir.

3. CETI programının gelişmesi için prensipler:

Şimdiki program aşağıdaki baş- langıç konuları temelinde düzenlen- miştir.

1. Dünya - dışı uyarlıkları tes- nit etme çabaları muntazaman ve sis- temli yürütülecek ve sürekli bir za- man çevrimi üzerine yayılacaktır. Program en baştan beri bu doğru ta- da yönlendirilmiştir. Hızlı ve kolay bir başarı elde etmek niyetiyle yapı- lacak program büyük bir hatadır.

2. Araştırmalar - özel olarak ta- sarlanmış, zaman içinde düzeltilip gözden geçirilerek mükemmeleşecek bir program ya da program grupları esasına dayanmaktadır. Program, el- deki teknolojinin sağlayacağı avan- tajları her fırsatta (radyo teleskop- lar, anten sistemleri, yardımcı aygıt- lar v.b.) tedarik edecek ve CETI prob- lemindeki aygıt ve özel tekniklerin ge- lişmesini de üstlenecektir.

3. Program; astrofiziği Dünya - dışı uyarlıklardan sinyalleri araştı- mak için bir ürün olarak ele aldığını kabul etmektedir. Araştırmaların ger- çekleşme safhalarında hangi astrofi- ziksel bilgilerin takio edileceği soru- sunun dikkatle analiz edilmesi zo- runludur.

4. Dünya - dışı uyarlıklardan alınan sinyallerin karakteri gibi fa- razi bilgimizdeki belirsizliğin doğrul- tusunda program, birkaç yönde para- lel çabalarını gerektirecektir.

4. Organizasyonun düzenlenmesi

1. CETI'e doğrudan bağlı mad- deler (grup B) üzerinde şimdilik geli- şigüzel bir şekilde çalışılmaktadır; bu çalışmalar özel olarak tasarlanma- mıştır.

Fakat problem şimdi çok daha ciddi organizasyon düzenleme çaba- ları gerektiren bir düzeye ulaşmıştır. Araştırmanın başarıyla yürütmesi, problemin ilişkili dallarıyla ortaklaşa

sürdürülecek enstitüler ve bir dizi organizasyonlar oluşturulmasına bağlıdır; bunların aygıt ve materyalleri tam edilmiş tam kadro ile sürdürülmesi gerekir. Araştırma ve belirlenme sistemlerinin tasarısı bir sanayi ölçüğünde organizasyonel teşebbüsü davet etmektedir. Bundan böyle, Dünya dışı uygarlıklardan gelen sinyalleri araştırma alanlarındaki tüm bilimsel ve mühendislik çalışmaları önder bir

organizasyonun rehberliğinde yer almaktadır.

2. Grup A'daki maddeler CETI problemini bağımsız olarak takip etmektedir ve genellikle biri diğerinden tam olarak ayrıdır. Çok yakın gelecekte sıralanan maddelerdeki çalışmalar volları tekliflerle dolu ve koordineli olarak CETI olayına katılacaktır.

(Devam edecek)

Şuuraltı Varlığı

Dr. Gustav GELEY

Bütün psikolojiyi, sinir merkezlerinin işleyişine bağlı bir olgu gibi görece kadar basite indirmek mümkün müdür? Şuurdışı psişik diye nitelenen veya en azından büyük bir bölümü şuurlu iradenin dışında kalan olaylar başka bir fizyolojik bilmece meydana getirmektedirler.

Fiyatı 600 TL.

Dr. Helen Wambach

Geçmişini
Yeniden Yaşadılar

Geçmişini Yeniden Yaşadılar

DR. H. WAMBACH

İpnotik Ekminezi'nin Sağladığı Gerçek Deneyel Olaylar.

Bu tür bir eseri okuduktan sonra yapacağınız deneylerin değeri artacaktır. Ruhçuluk deneyel bir bilimdir. Değişim dünyasının en öndeki rehberidir. Bu eseri okuduktan sonra gerçeği daha iyi anlayacaksınız.

Fiyatı 750 TL.

İÇİMİZDEKİ BİLGİ

• F. Şahin COŞKUN •

İçimizdeki bilgi dünyada mevcut kütüphanelerdeki bilgiden kat kat fazladır.

Batı düşüncesine göre bilginin kaynağı:

Batı düşüncesine göre bilgi dışımızdan gelir. Duyu organları ile alınan işlenimlerin değerlendirilmesi ile meydana gelir. Okullarda kitaplardan öğrenilir.

Bazan ilham ve sezgi ile eserler veren sanatkarlar ve dâhiler kendi iç âlemlerinden bize çok şey sunarlar ama onlar istisnai kişilerdir. Sırları henüz çözülmemiştir. Bu sır, kromozomlarda, irsiyette aranmaktadır.

Ruhlardan gelen bilgiler de, dışımızdan geliyor» kabul edilmektedir.

Doğu düşüncesine göre bilginin kaynağı:

«Haf/buki dışarıdan gelse bile bu bilgiler, bazı zihinlerin, bilgi kaynağı EVRENSEL ZİHİN ile bilerek veya bilmeyerek, az veya çok yahut dolaylı yoldan ilgi kurması sonucu elde edilmiştir.

Bilginin kaynağına giden yol içimizdedir.

İçimizdeki bilgi dünyada mevcut bütün hütüphanelerdeki bilgiden kat kat fazladır.

Yalnız içimizdeki değil, incir çekirdeğindeki bilgi bile kitaplıklardankinden büyüktür: Bir canlı varlık yetiştirir. Bir ağaç oluşmasının, büyümesinin, meyve vermesinin ve canlı olmasının bütün bilgisi, o küçük çekirdeğin içindedir. Fakat bu sırların hiç birisi, Batı bilimi tarafından çözülememiştir.

Ana rahmindeki döllenmiş bir tek hücredeki bilgi daha da büyük-

tür. Bir insanın, bir başka canlının oluşmasındaki sır, milyarlarca hücrenin tek hücreden değişerek bir araya gelmesindeki, düzenin sağlanmasındaki bilgi, henüz kitaplıklarda yer almamıştır. DNA, RNA gibi yetersiz açıklamalar bu bilgi ve sırların içimizde bir yerlerde bulunduğunu gösterir. Bu bilgiye ulaşıldığın en azından sağlığımız yönünden önemli yararlar sağlayabiliriz.

Buna benzer örnekler çoktur. Konuya konsantre olup düşündüğümüzde, atomlara kadar inerek, oradaki bilginin büyüklüğüne hayran kalır; maddesel bedenimizi meydana getiren atomlardaki bilginin de içimizde varlığını kabul ederiz.

En Yüksek Mükemmel Bilgi:

Bütün bu bilgiler, En Yüce Varlığın Bilgisinin bir bölümü bile olsa, gene de muhteşemdir. Onu tamamıyla kavramak, bugünün sıradan insanının zihinsel gücünün üzerindedir, belirlirli bir yol izleyerek zihinsel yonden gelişmesi gereklidir.

Budistler, içimizdeki bu bilgiye EN YÜKSEK MÜKEMMEL BİLGİ derler. Ona ulaşmak, temel amaçlarından biridir ve ulaşma yolunu bütün açıklığı ile anlatırlar.

Bu yolu izleyenin sosyal düzeyi, eğitimi ve zihinsel yeteneği ne olursa olsun, sezgi, deha kademelerine ve en Yüksek Mükemmel Bilgiye ulaşabilir.

En Yüksek Mükemmel bilgiye ulaşan, tarihin kaydettiği ilk kişi, Gotama Buda'dır. Öğretisine ait bütün bilgiler, onun ormanda inzivada derin meditasyon ve vecd halleri ile ulaştığı bu bilgiden kaynaklanmıştır.

Bu yolla ulaşılan bilgi düzeyine ait bazı örnekler verelim:

— Batı düşüncesini temel aldığı maddenin, atomun, partikülün ne olduğunu bilmemektedir. Modern fizik, biliminin bilginleri, «Herşeyin Birliđi (Vahdet-i vücud) her şey zihindir» maddenin olmadığı yerde zaman ve mekân yoktur» gibi Budist fikirlerini yeni yeni söylemeye başlamışlardır.

— Materyalizme bağlı Batı düşüncesinin, maddesel eşyaların, insanın ısraptan kurtuluşuna, mutluluğa ulaşmasına katkısı yoktur. Onun asıl amacı, ihtirasların, sahip olmak isteğinin tatminidir. Arzuların sonu olmadığından, mücadele, savaşarak birbirlerini öldürmeye, bunun için en korkunç silahlar imal etmeye kadar uzanmakta; ısrabın kaynakları artmaktadır. Halbuki Doğu düşüncesi, var oluşumuzun asıl amacını, yeneden doğuşumuzun asıl nedenini açıkça ortaya koymuştur. İsrabın kaynaklarını, ısrabın giderilmesini ve mutluluğa giden yolu kesin bir biçimde açıklamıştır. Bu bilgiler, hayatımızı düzenlememizde, Batınkilerden daha çok yararlıdır.

— Bilimin en büyük başarısı olarak, bugün aya gidinde bir kaç saat orada kalmak gösterilmektedir. Halbuki teleskobun bile olmadığı 2500 yıl önce Budistler, «Evrenin On Köşesindeki, başka dünyalardaki hayatı anlatıyor; oralara gerek astral seyahat ile ve gerekse maddesel beden için de gidip geliyorlardı. Her cuma namazını Kâbe'de eda eden evliyaları ve onların kerametlerini duymuşsunuzdur. Batılı bilginler, yeni yeni zaman ve mekânın bulunmadığı bir uzay kavramı, üstün uzay (super space) dedikleri bir kavramı «Birleşik Alan Teorisi» denklemleri arasında görmeye başlamışlardır. Bu yolla, ışınlanma gibi, başka yerlere, zaman ve mekâna bağlı kalmaksızın gidilebileceğini düşünmektedirler.

— İnsanın kurtuluşu kendisini tanımaktan geçer. «Kim ki nefisini bilir Rabbini de bilir» hadisini bilirsiniz. Nefsimizi nasıl bileceğiz? Batı psikoloji bilimine ait kitaplar henüz elementer düzeydedir. İlkokul bilgisi gibidir. Asıl amaç bunaların tedavisi gibi görünmektedir. Üstün insanın ruh halleri ele alınmamıştır bile. Bugünkü Batı Ruhbilimi «Bilimsel» saymadıkları başka bilim kolları tarafından incelenmektedir. Haljbuki Budistlerin «Abhidharma Külliyyatı» insanı çok derinlemesine incelemektedir. Oradaki bazı kavramlar henüz psikoloji kitaplarında yer almamış, hatta yanına bile yaklaşılmamıştır. Meselâ, halen batıda «bilinçaltı» halinin tespiti için 404 milyarın üzerinde soru hazırlamışlardır. Amaç, her insanı daha üstün bir varlık haline getirmek ve kurtuluşuna yardım etmektir. İçimizdeki bilginin büyüklüğünü tekrar göstermek için belirteyim ki, Abidharma Külliyyatında, insanın nefsi (ruhu) tamamen anlatılmakta, ancak geniş bilgi verilerek yol gösterilmektedir. Gerisi, kişinin kendine kalmıştır.

Yukardaki örnekler artırılabilir. İşaret ettiklerimizin üzerinde düşünmek bile içimizdeki bilginin ihtişamını anlamaya yeterlidir. «En yüksek Mükemmel Bilgi» ile Kitaplıklardaki Bilginin (Buda'nın anlattıkları dahil) karşılaştırılması, bir ormandaki bütün ağaçların yaprakları ile bir avuç yaprağın karşılaştırılması gibidir. «Aşk imiş bu âlemde her ne var ise, İlim, bir kıvl-ü kâl imiş ancak.» sözü daha uzun zaman doğruluğunu koruyacaktır.

İçimizdeki bilgiye ulaşma yolu:

İçimizdeki bilginin ortaya çıkma ma nedeni kısaca şudur:

«Kendimizi ikilemle ayrı saydığımız için Evrendeki ek Hayatın zihni diye düşünebileceğimiz «Evrensel Zihni» (Devamı 37. sayfada)

Günümüz Tıbbı, Kanser Ve Ruhsal Tedavi

«Kanseri yalnızca sigarada aramayın,
kansere sevgisizliktir» Ö. Plâni

• Bahadır ERGÖR

Günümüzde çarpık, yetersiz gö-rüş ve uygulamalar ile her geçen gün daha bir büyük hastalar ordusu karşısında kalan klâsik maddeci tıp, kendine altın yumurtlayan tavuk kazanmanın mutluluğu içindeyken artık insancılığını yitiren özünü, tabularla değişmez ve kalıcı kılmaya çalışmaktadır. Giderek mekanik parça tamirinden öteye gitmeyen tıbbiye sanatı, artık beşer varlığı ile olan insancıl iliş-kisini üçüncü, dördüncü plânda tutmaktadır.

Dolayısıyla, bugün tıp metodlarını kullanırken hedefi daima dar almaktadır. Metodlarını yeniden gözden geçirmesinde, insanlık adına, şüphesiz büyük bir fayda vardır. Günümüz tıbbi vücudun herhangi bir organındaki bozukluğu neşterle tamir etmek tedir. Böyle bir tedaviden sonra fiziksel aksaklıklar giderilse bile ortaya çıkan ruhsal bozukluklara çare bulunamamaktadır. Zira tıp hiçbir zaman tüm bedeni bir bütün olarak ele almış değildir.

Gerçekte bir organın bozukluğunu fiziksel uyumsuzluktan çok ruhsal uyumsuzlukta aramak gerekir. Bu uyumsuzluğun giderilmesi ise insanın bu kâinat içindeki yerini iyi tayin etmiş ve bunu anlamış olmasıyla mümkündür. Bu da insanın kendi organizmasını, kendi beden konisiyle ahenkli olarak sağlıklı bir şekilde vü-

rütmesi demektir. Fizik beden olarak dünya vasatında tezahür etmiş olan yapı, hayatîyetini ve mevcudiyet gayesini gerçekleştirebilmek için sürekli bir enerji beslenmesine gerek duyar. Bu beslenmeyi sağlayan fizik bedenın ötelere uzanan ruhsal enerjidir.

Günümüz tıbbi ise fizik bedenın enerjisini yalnızca fizik gıda ve tesirlerden aldığını sanmakta ve savunmaktadır. Tabii ki fizik gıda ve tesirlerin etkisi göz ardı edilemez, ama bunlar herşey de değildir.

Beden organizasyonunun kurulduğundan sonuç alacak olan şahsiyetin amacına yardım eden yahut amacına ulaşmasını kolaylaştıran bir «Varlıklar Zümresi»nin belirli bir gaye ile bir araya getirilişi söz konusudur. Bu gaye tamamen İlahî İrade Kanunlarına uyum gösterir. Fizik ortamlarda varlığın bu gayeden sapması, İlahî irade Kanunlarından sapması demektir. Bu da fizik bedenın fizik maddelerle olan alışverişinde uyumsuzlukların meydana gelmesine neden olur. Kansere ve psikosomatik birçok hastalığın asıl nedeni budur. Fakat bu durumu düzeltmek tamamen bizlerin elindedir.

Kansere doğrudan doğruya mikrovirüs yoluyla oluşmuş bir hastalık değildir. Bilinen ve bilinmeyen birçok mikrop içinde yaşayan insan ancak

ruhsal güç sayesinde bu mikroplara karşı bir bağışıklık saklayabilir. Yoksa hücrelerin mikroplara alışması ve bu sayede bağışıklık kazanması söz konusu değildir. Söz konusu olan mücadeleye gücünün hücrenin kendisinde olmasıdır. Hücre, iç yapı bakımından müstakil bir varlıktır. Hücrenin belli bir yaşama süresi vardır. Bu süreyi kısaltmak ya da uzatmak idareci yüksek benliğimizin, yani ruhumuzun elindedir. Dolayısıyla fizik bedenimiz ne denli kâinat yasalarıyla uyum içinde yaşarsa, o denli yüksek idareci benliğimizle, ruhumuzla uyum içinde olur.

Kâinat yasalarıyla uyumsuzluk, ruhumuzla uyumsuzluğa neden olur. Bu da ruhumuzdan gelen tesirlerle bedenimizde tam yerini bulamaması demektir. Sonuçta yeterli enerjiyle beslenemeyen doku ve organ birimleri hücreler, belli bozukluklar göstermeye başlar. Bu hücre bozuklukları giderek bağlı buldukları doku ve or-

ganlara yansır. Böylece kemik ve deri dokusu veya akciğer, mide gibi organlarda kanserleşmeler ortaya çıkar. Demekki kanser tedavisinde öncelikle ruhsal tedavi gereklidir. Zemini temizlemek de ancak bu sayede mümkün olabilir. Ruh, çok iyi hastalık zemininin oluşmasını sağlayan karanlıklardan kurtarmak gereklidir. Bu yüzden ruhsal tedavinin önemi büyüktür. İlaçlar vb. fizik tedaviler ruhsal tedaviden sonra gelmelidir.

Kanser, kişilerin kendi öz benliklerini bulmaları ya bunu bilip yaşamada uygulamalarıyla ortadan kalkacak olan çağdaş bir sorundur. Ruh ve beden ilişkilerinde ortaya çıkacak olan uyumsuzluklar ve bunun sonucu ruhsal varlığın tesirlerinin tam yerlerini bulamamaları kanseri meydana getiren ana faktördür. Bu bakımdan ruhsal tedavi, hastalığı ruhsal seviyeden iyileştirmeye kanser olaylarında başarılı olabilmektedir.

İçimizdeki Bilgi

(Baş tarafı 35. sayfada)

hın ile kendi zihnimiz arasında, sayısız yeniden doğuşlar sırasındaki birikimlerle pek çok kirlenme ve engeller oluşmuştur. Ancak bu kirlenme ve engellerin kaldırılması halinde, Eynsel zihin ile ilişki kurulabilir, söz konusu bilgiye ulaşılabilir. Fena Fillâh ve Bekâ Billâh arayan kişi, varlığı içinde birlik olacağı En Yüce Varlığın Safiyetine yaklaşmalıdır.

Budizm'de bu arınma, En Yüksek Mükemmel Bilgiye ve Nirvanaya ulaşma yolu, bütün açıklığı ile anlatılmıştır. Denendiği kadar anlatılanların doğruluğu görülmektedir.

Bu yol, bütün peşin hükümlerden ve başkalarının telkinlerinde uzaklaşmak ve tam faziletli bir hayatın yaşanması ile başlar. Sevgi, iyilik, sabır, azim sükûnet, diğerkâmlık, bilgelik gibi üstün değerlerden geçer. Derin tefekkür ve vecd hallerinden

sonra cehaletin yenilmesine varır.

Bu arada kazanılan doğa üstü güçler asıl amaç, asıl hedef olmadığından önemsenmez. Amaç Yüksek Mükemmel Bilgiye ulaşmaktır. Çünkü ıstıraptan kurtuluşun, Nirvananın, Fena Fillâh ve Bekâ Billâhın yolu, cehaletin yok edilmesinden geçer. Asıl amaç da budur.

Bu yazı ile sizlere içimizdeki bilginin büyüklüğü hakkında bir fikir verilebilirdi; bu bilgiye giden yolların birinin varlığına işaret edilebilirdi; ne mutlu! Gelecek yazılarımızda söz konusu yol hakkında daha geniş açıklamalar yapmak dileğindediriz.

Ancak; konuya ilgi duyuyorsanız bundan sonrası tamamen size bağlıdır... Önce araştırmak, sonra azimle devam etmek gereklidir. Yol, zahmetlidir. Fakat, bütün çabalar değer

(Baş tarafı 23. sayfada)

henüz onlar da yeni dinle esaslarını bilmiyorlardı ki, «kâfirlik» yoluyla düşmanlık yapabilmiş olsunlar...

«Kâfir olup halkı Allah yolundan geri döndürenler...»

«Allah'ın mescitlerinde, Allah'ın isminin anılmasını meneden ve o mescitlerin viran olmasına uğraşanlar...»

«Ehl-i İncil, Allah'ın İncil'de inzal ettiği ile hükmetsin. Her kim, Allah'ın inzal ettiği ahkâm ile hütmetmezse, işte fâsıklar onlardır.»

Vurgulayarak tekrar ettiğimiz şu sözlerden anlaşılacak kâfirler, hem içimizde ve hem de dışımızda olabilir...

«Kâfir olanlarla savaş yahut cihad», niçin yapılıyor?

— Dinin gelişmesine, yayılmasına tutunmasına engel olmak istedikleri için... Örneğin, «Kâfirlerden size yalvaranlarla kıtal edin.» den bir katibin de budur. Çünkü uzaktakilerin... ne olabilir ki?

★

Şimdi, sözlerimizi toparlamaya çalışarak, diyelim ki, hakiki cihad gerçek kıtal, bizim, ruhsal tekâmülümüzün ayak bağı olmak isteyenlerin yolumuzun üzerinden kaldırılmasıdır.

Dinlerin de insanlara yüzyıllardır anlatılmaya çalıştıkları gerçekler, ruhsal tekâmülleri için gerekli ortamı oluşturmaları yolunda idi.

Tekâmülümüz için ayak bağı olan her şey düşmanımızdır, kâfirlik mesebesindedir... Bunlar, ne olursa olsun kim olursa olsun, savaşmamız gerekenlerdir...

Savaşmak yahut cihad demek, katletmek, mutlaka öldürmek anlamında değildir. Ayak bağı olanın, bu halde çıkarılmasıdır asıl cihad...

Ayak bağıımız, cehaletimize, dolayısıyla nefsanîyetimize, cehaletimizi yenmek, edineceğimiz bilgilerle nefsa-

niyetimize hükmedecek hale gelmek, ayak bağıımızın ortadan kalkması demek olmaz mı?

Bilgilenmekle cehaletimiz tamamen ortadan kalkmaz. Dolayısıyla nefsanîyetimiz de yok olmuş sayılmaz.

Çünkü bilgilenen kişi, gerçek anlamda bilgileniyorsa (hem maddesel, hem de ruhsal açıdan bilgileniyorsa): önce cehaletini kavramaya başlar... Sonra, cehaletinin derecesini, büyüklüğünü anlamaya başlar... Ve giderek, cehaletinin küçüldüğünü değil, aksine daha da büyüdüğünü görür olur!

Cehalet öldürüldü mü? Hayır! Cehalet farkedildi. Ayak bağı olarak ortada dururken, şöyle kenara konulmaya çalışılmış oldu.

Nefsanîyet zaten öldürülemez, yok edilemez. Çünkü nefsanîyet, ruh ve madde karışımının arızı bir halidir. Veryüzünde hep vardır...

Öyleyse, nefsanî olanları tanıyıp, onun bilgisini alarak, diğer bilgileriyle birleştirip yeni bir güç edinmemiz gerekiyor... Ki, nefsanîyete hâkimîyet, yahut nefsin ıslahı, eğitimi budur. «Nefsanî» olanlar, bize hâkim olmaya çalışıyor mu? Öyleyse biz de, onun bize nasıl hükmettiğini kavrayıp ondan daha güçlü bir hale gelerek ona hükmetmeğe çalışmalıyız.

Keza tekâmülümüze engel olmak isteyenler (ayak bağı olanlar), kâfirlik eden kişiler (bugünkü toplum içinde canımıza kasıt pek düşünülemediği gibi, ne göre) onlardan daha güçlü olmamızla, bu fiillerinde bize etkili olamazlar. Gerçek anlamda iman sahibi isek; onların ayak bağı olmaları, ancak nefislerini almaları bakımından olabilir.

Cihad: İçimizden dışımıza doğru tecrübe eden, kavrayan, kuşatan bir güç oluşabilmesini adı olmalıdır. Ve böyle anlaşılmalıdır.

Gerçek cihad, budur.